

Małopolska
Fundacja
Muzeum
Sztuki
Współczesnej

Znaki czasu

GALERIA
MEWA
OLKUSZ

MAŁOPOLSKIE
BWA
Biuro Wystaw
Artystycznych
Nowy Sącz

Województwo
Małopolskie**Kurator wystawy**

Jan Trzupek

Tytuł wystawy

Kolekcja Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Znaki czasu

Miejsce wystawy

Galeria MBWA w Olkuszu
ul. Szpitalna 34
32-300 Olkusz

Czas trwania wystawy

16–31 maja 2006 r.

Wybór prac, scenariusz i aranżacja

Jan Trzupek

Koordinacja

Stanisław Stach
Jan Trzupek

Organizator wystawy

Małopolskie Biuro Wystaw
Artystycznych
w Nowym Sączu
ul. Szwedzka 2
33-300 Nowy Sącz
www.bwa.mnet.pl

Institucja Kultury
Województwa Małopolskiego

Współorganizator wystawy

Małopolska Fundacja
Muzeum Sztuki Współczesnej
ul. Garbarska 1
31-131 Kraków
adres korespondencyjny:
ul. Rajska 1/139
31-124 Kraków
tel. 012 634 42 10 w. 280
www.fundacjamuzeum.pl

Redakcja i opracowanie

Jan Trzupek

Tytuł katalogu

Kolekcja Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Znaki czasu

Reprodukcje dzieł

Marek Gardulski
archiwa:
Fundacji Galerii Foksal w Warszawie
Galerii Raster w Warszawie
Galerii Starmach w Krakowie
Galerii Zderzak w Krakowie
oraz prywatne archiwa artystów

Projekt graficzny

Władysław Pluta

Redakcja tekstów i korekta

Maciej Pawłowski

Przygotowanie do druku

Inter Line SC
Piotr Hrehorowicz, Małgorzata Punzet
www.interline.com.pl

Druk

Drukarnia Skleniarz w Krakowie

ISBN 83-92-0511-9-X

Wydawca

Małopolskie Biuro Wystaw
Artystycznych
w Nowym Sączu
ul. Szwedzka 2
33-300 Nowy Sącz
www.bwa.mnet.pl

Institucja Kultury
Województwa Małopolskiego

Małopolska
Fundacja
Muzeum
Sztuki
Współczesnej

Rada Fundacji

Janusz Sepioł przewodniczący
Tomasz Gryglewicz wiceprzewodniczący
Jan Bereza
Jan Pamuła
Andrzej Sasuła

Zarząd

Jan Trzupek prezes

Kapituła Ekspertka

Maria Hussakowska-Szyszko przewodniczący
Agnieszka Sabor
Janusz Krupiński
Stanisław Stach
Andrzej Szczerski
Małgorzata Winter pełnomocnik Ministra Kultury

Spis treści

Kolekcja

część 1

- 10 **Wstęp**
Janusz Sepioł
- 12 **Kilka uwag o małopolskiej kolekcji**
Andrzej Szczerski

Kolekcja

część 2

- 22 Paweł Althamer
- 24 Mirosław Bałka
- 26 Teresa Bujnowska
- 28 Rafał Bujnowski
- 30 Marek Chlanda
- 40 Sergij Czajka
- 42 Oskar Dawicki
- 44 Marta Deskur
- 48 Aneta Grzeszykowska & Jan Smaga
- 50 Miho Iwata
- 52 Anna Janczyszyn
- 54 Stanisław Koba
- 58 Paweł Książek
- 60 Robert Kuśmirowski

62	Zbigniew Libera
66	Piotr Lutyński
70	Marcin Maciejowski
72	Robert Maciejuk
74	Jarosław Modzelewski
76	Marzena Nowak
78	Maria Pyrlik
80	Zbigniew Sałaj
84	Wilhelm Sasnal
86	Jadwiga Sawicka
88	Łukasz Skąpski
92	Monika Sosnowska
94	Supergrupa Azorro
96	Marek Szczęsny
100	Grzegorz Sztwiertnia
104	Leon Tarasewicz
106	Zofia Wollny, Roman Dziadkiewicz
108	Krzysztof Zieliński
110	Jakub Julian Ziółkowski

Kolekcja

część 3

124	Katalog kolekcji
-----	------------------

część 1

die

ARK

Wstęp

Małopolska Fundacja Muzeum Sztuki Współczesnej powołana została jesienią 2004 roku przez Sejmik Samorządowy Województwa Małopolskiego w odpowiedzi na zainicjowany przez Ministerstwo Kultury Narodowy Program Kultury „Znaki czasu”. Zamiarem programu jest wypełnienie wieloletnich zaległości w gromadzeniu dzieł sztuki współczesnej w zbiorach publicznych.

„Znaki czasu” to przede wszystkim próba stworzenia nowego, efektywnego systemu służącego rozwojowi i promocji sztuki współczesnej: systemu o elastycznej strukturze regionalnej, opartego na najlepszych wzorcach europejskich. Celem programu jest stworzenie reprezentatywnej kolekcji sztuki współczesnej w oparciu o powstające kolekcje regionalne, promocja polskiej sztuki współczesnej, budowanie społecznej świadomości znaczenia sztuki, i wreszcie działania edukacyjne. Tak się już stało podczas ubiegłorocznej prezentacji naszej kolekcji w Galerii Międzynarodowego Centrum Kultury w Krakowie, gdzie niemal codziennie podczas jej trwania odbywały się zajęcia dydaktyczne dla młodzieży i studentów.

Z wielką satysfakcją skorzystamy z okazji zaprezentowania rozwijającej się od roku kolekcji dzieł wybitnych autorów – po raz kolejny, tym razem gościnnie – w olkuskiej Galerii Małopolskiego Biura Wystaw Artystycznych.

Kolekcja ta rośnie przy wspólnym udziale artystów. Na obecnym etapie jej tworzenia, dary pozyskane

od nich, stanowią co dziesiątą złotówkę na każdych dziewięć wydanych na kolekcję ze środków samorządowych i ministerialnych.

To jeszcze jeden argument utwierdzający nas w przekonaniu o słuszności i potrzebie zainicjowanej idei powołania Muzeum Sztuki Współczesnej w Małopolsce.

Janusz Sepioł

Marszałek Województwa Małopolskiego
Przewodniczący Rady Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Andrzej
Szczerski

Kilka uwag o małopolskiej kolekcji

Współczesna sztuka polska jest nie tylko polem artystycznych poszukiwań, redefinicji pojęcia sztuki, czy debaty na temat jej roli w życiu publicznym. W ostatnich latach sztuki wizualne stały się jednym z najistotniejszych obszarów definiowania współczesnej kultury polskiej, przejmując tym samym funkcję pełnioną do tej pory przez literaturę czy film. To właśnie sztuki wizualne potrafiły odnaleźć nowy, nie tylko atrakcyjny, ale bardzo zróżnicowany i subtelny język przekazu, który pozwala wyrażać wyjątkowy i fascynujący proces kreacji nowej tożsamości zbiorowej i indywidualnej, jaki rozpoczął się wraz z upadkiem komunizmu. Dzięki temu sztuka potrafi mówić o współczesności, wygrywając napięcia między tym co lokalne i uniwersalne, awangardowe i tradycyjne, grając z konwencją szybkiego komentarza i wielowątkowego traktatu. Dzisiejsza sztuka polska potrafiła stać się zarówno bardzo kosmopolityczną, jak i zakorzenioną we własnej tradycji. Ten istotny moment w historii sztuki polskiej próbuje zanotować małopolska kolekcja „Znaków czasu”. Notatnik prowadzony jest nie po to, aby dokumentować. Kolekcja towarzyszy powstającej dziś sztuce i musi wspólnie z nią podejmować ryzyko wyboru, nie tylko tego, co ważne tu i teraz, ale również tego, co mogłoby mieć istotne znaczenie w przyszłości. Kolekcja to pole negocjacji.

Jej otwarcie to prace dwóch artystów, których twórczość sytuuje się na granicy chronologicznej, jaką orientacyjnie

przyjęto dla powstania kolekcji, czyli około połowy lat 90. XX wieku. O przemianie traktuje *Kodeks Nadwiślański* Marka Chlandy, będący trawestacją średniowiecznych kodeksów, ale i nawiązaniem do sztuki procesualnej, opisującej procesy transformacji świata, jego substancji i energii, gdzie istotną rolę odgrywa samo tworzywo dzieła sztuki. Symboliczny charakter materiału odnaleźć można także w pracy Mirosława Bałki, kolumny zbudowanej z klepek parkietu z warszawskiej Galerii Foksal, czołowej galerii prezentującej sztukę awangardową od drugiej połowy lat 60. Kolumna jest tu odwołaniem do idei miejsca prezentacji sztuki i warunków, w których może zaistnieć, kluczowych nie tylko dla działalności Galerii Foksal, ale nadal będących fundamentalnym zagadnieniem dla sztuki współczesnej.

W jaki sposób z dzisiejszej perspektywy mówić o doświadczeniu XX-wiecznych totalitarnych wielkich narracji, które chciały poprawiać i porządkować świat? W pracy Grzegorza Sztwiertni odpowiedzią jest iluzoryczna sala gimnastyczna, urządzona według perfekcyjnego porządku geometrycznego i barw zaczerpniętych z neoplastycznych prac Pieta Mondriana, wyrażających harmonię wszechświata. Umieszczone tuż obok zdjęcia z medycznych podręczników, pokazujące ćwiczenia korygujące wady postawy, są czytelnym obrazem koniecznego „dostosowania się” do sztucznej doskonałości świata. Leczenie jest nie tyle wyzwoleniem od choroby, ile eliminowaniem tego, co

nieadekwatne. Problem wspomnień z epoki totalitarnej zajmuje też Sergija Czajkę, którego obrazy, pokazujące fragmenty miast z sowieckiej Ukrainy, są jak klisze pamięci, nie do końca wyraźne, ale nadal obecne w świadomości każdego, kto musiał się zmierzyć z ówczesną rzeczywistością. O końcu dawnego porządku, ale i konieczności życia wśród jego ruin, mówi rzeźba Moniki Sosnowskiej, rozpadający się fragment ściany, pomalowany na kolory znane każdemu mieszkańcowi PRL-u, z nieśmiertelną zieloną lamperią.

Obecność śladów prowincjonalnego PRL-u, w połączeniu z nową kulturą wizualną opartą na atrybutach społeczeństwa konsumpcyjnego, jak reklama czy telewizyjny spektakl, stworzyły po 1989 roku specyficzną hybrydę kulturową, którą najlepiej opisali artyści z Grupy Ładnie. Obrazy Marcina Maciejowskiego pokazują nie tylko bohaterów nowych czasów, czyli różnego rodzaju medialne gwiazdy, ale i oczywistość środków artystycznych, jakimi posługuje się „Nowy, Wspaniały Świat”, próbując dogonić własne wyobrażenie o tym, co „zachodnie”. W pracach Rafała Bujnowskiego powraca problem pamięci o historii, ale widzianej z perspektywy indywidualnych wspomnień, które przyjmują postać amatorskich i gazetowych zdjęć. Bujnowski jednocześnie interesuje się samym aktem malowania, analizując środki malarskie i definicję malarskiej iluzji, zbliżając się tym samym do konceptualizacji

własnej twórczości. Wilhelm Sasnal wybiera fragmenty pozornie neutralnej rzeczywistości, które jak las i przebiegające przezeń tory, odnoszą się jednak do historycznej rzeczywistości, transportów śmierci z czasów II wojny światowej. Dla Sasnala sam akt malowania oparty jest tak na malarskim, emocjonalnym i ekspresyjnym geście, jak i neutralnej refleksji nad istotą malarstwa. Poza artystami z Grupy Ładnie strategie współczesnej kultury konsumpcyjnej i jej skala wartości są też przedmiotem radykalnych, krytycznych refleksji Zbigniewa Libery. W jego rysunkach „nowoczesny” człowiek funkcjonuje według schematów zniewolenia, które opisywał w futurologicznych wizjach Stanisław Lem, a które dziś mogą przyjmować postać cielesnej oraz duchowej perfekcji, charakteryzującej bohaterów telewizyjnych seriali.

Współczesne malarstwo polskie poszukuje nowych dróg rozwoju albo w oparciu o rozbudowany przekaz, odwołujący się do ikonosfery współczesności, czerpiący zarówno ze sztuki ulicy, fotografii czy języka reklamy, jak i własnej, odkrywanej na nowo historii. Tę różnorodność najlepiej pokazuje zestawienie abstrakcyjnych obrazów Marka Szczęsnego, opartych na harmoniach barwnych i malarskiej ekspresji, z pracami Stanisława Koby, utrzymanymi w estetyce napisów na murach, powielaczowego druku lub kserokopii. Malarstwo, gdzie symbol i alegoria współistnieją z poszukiwaniem kolorystycznego i kompozycyjnego

piękna, to prace Jarosława Modzelewskiego i Pawła Książka. Tuż obok sytuują się obrazy Jadwigi Sawickiej, utrzymane w dosłownej estetyce nowego realizmu i odnoszące się do treści symbolicznych, zakorzenionych w polskiej tradycji, których ilustracją może być fragment stroju z Pierwszej Komunii Świętej.

Inne istotne zjawisko, minimalizm abstrakcji Roberta Maciejuka i Marzeny Nowak, współbrzmi z obrazem Leona Tarasewicza, który jednakże wprowadza do swoich abstrakcyjnych dzieł wymiar metafizyczny i specyficzny spirytualizm. O wyższym porządku zawartym w liniach geometrycznej siatki świadczą też prace Teresy Bujnowskiej, odwołujące się do renesansowych kanonów piękna. Minimalizm Bujnowskiej koresponduje z pracami z papieru Zbigniewa Sałaja, które przybierają formy organicznych rzeźb, sytuujących się na pograniczu fantasmagorycznych obiektów surrealistycznych i – z uwagi na użyty materiał – abstrakcyjnych tablic pamięci.

Odrębnym problemem artystycznym są prace sytuujące się na pograniczu malarstwa, sztuki przedmiotu i instalacji. Piotr Lutyński tworzy obrazy-objekty, odnoszące się do idei przedmiotu gotowego, awangardowej abstrakcji, jak i twórczości Tadeusza Kantora, gdzie przedmioty biedne, jak deska, mówić mają o wzniosłości tego, co powszechne i codzienne. W twórczości Oskara Dawickiego malarstwo abstrakcyjne wygląda jak klasyczna, akademicka abstrakcja

organiczna, w rzeczywistości będąc jednak odtworzeniem różnych gatunków pleśni. Tak ironiczne postawienie pytania o współczesny status malarstwa pojawia się też w pracy Zofii Wollny i Romana Dziadkiewicza, którzy sfilmowali martwe natury, stylizowane według tych wykorzystywanych w akademickiej edukacji, animizując ich części, a tym samym dynamizując niewzruszony element malarskiej tradycji. Na pograniczu malarstwa i rysunku sytuują się natomiast prace Jakuba Ziółkowskiego, mające charakter prywatnych notatek, opartych na metaforze i surrealistycznych transformacjach. Jedyna rzeźbiarska praca w kolekcji, *Plażowicze* Pawła Althamera, ma również charakter metaforyczny. Tytułowe postacie, przypominają rzeźbiarskie szkice, zabawki, albo figurki symbolizujące duszę człowieka, znane z kultur nieeuropejskich. Odgrywają przed nami swój rytualny ceremoniał, który tylko pozornie przypomina słoneczną kąpiel.

Indywidualizm i uznanie osobistego doświadczenia za klucz do opisu rzeczywistości, reprezentuje fotografia. Pozornie tradycyjne fotografie Krzysztofa Zielińskiego, przedstawiające rodzinne, prowincjonalne miasteczko, są melancholijnym powrotem do 'raju utraconego', którego wartość widać dopiero z dystansu. O intymności przestrzeni prywatnej mówi też praca Ewy Grzeszykowskiej i Jana Smagi, będąc tylko pozornie scjentystyczną analizą wyglądu warszawskiego mieszkania. Artyści mówią

także o autonomii języka fotografii, o czym świadczą abstrakcyjne prace Marii Pyrlík czy dokumentacje działań ze światłem i naturą Łukasza Skąpskiego. Z kolei fotografią jako przestrzenią pamięci zajmuje się Robert Kuśmirowski, który teatralizuje fotografię, odtwarzając XIX-wieczne atelier i fotografując w nim swoje modele przebrane w stroje „z epoki”. Fotografie Marty Deskur, składają się na konstrukcję schematycznego domu, na którego ścianach widać jego poszczególnych mieszkańców. Artystkę interesują granice funkcjonowania jednego z fundamentów współczesnego świata – domu i zamieszkującej go rodziny, a przede wszystkim relacje, często przekraczające konwencjonalne schematy, pozwalającej takie miejsce stworzyć i umożliwić mu trwanie.

W kolekcji znalazły się dwa filmy wideo, w których pojawia się problem ingerencji w codzienność, nadającej jej nowe znaczenie i pozwalającej zobaczyć funkcjonujący wokół nas porządek, system organizacji przestrzeni publicznej, hierarchie i wartości. Film Anny Janczyszyn *W miasto* przedstawia autorkę, czołgającą się po ulicach Krakowa, jak w nierzeczywistym, sennym marzeniu. Fantasmagoryczny charakter jej działań zostaje skontrastowany z reakcją otoczenia, które reaguje obojętnie, z ciekawością lub agresywnie. Czołgający się człowiek zamienia to, co do tej pory znane i oczywiste w nieznaną rzeczywistość, która może być podróżą Alicji do krainy czarów, ale też

radykalnym pytaniem o społeczne relacje, pojęcie normy i konsekwencje jej przekroczenia. Podobny charakter gry z codziennością, opartej tak na zaskoczeniu, jak i ironii, ma film grupy Azorro *Pyxis systematis domestici quod video dicitur*, w którym artyści podróżując z Krakowa do Wiednia, rozmawiają wyłącznie po łacinie. Powstaje więc obraz równoległego świata, republiki artystów, gdzie nagle ożywa martwy język, uznawany za fundament cywilizowanej Europy. Czy jest to obraz nieistniejącego, utopijnego państwa w Europie Środkowej, interpretacja łacińskich tradycji kultury polskiej i jej związków z Zachodem, czy próba mitologizacji roli artysty we współczesnym świecie?

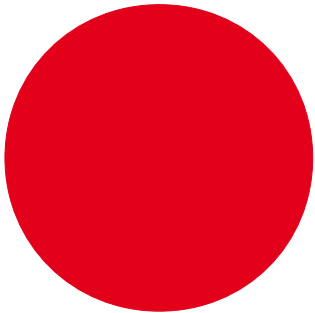
Małopolska kolekcja tworzona jest w kontekście tego, co przed laty Mieczysław Porębski nazwał granicą współczesności, a więc chwili, w której dochodzi do specyficznej kumulacji różnorodnych zjawisk artystycznych, rozpoczynających nowy rozdział w historii kultury. Tym samym jej zasadniczą cechą jest jej wielość, policentryzm, zorientowanie na dyskusję pomiędzy różnymi postawami artystycznymi. Taka jest też współczesna sztuka i dlatego model dialogu z artystami i pomiędzy ich pracami wydaje się być dla powstania kolekcji najbardziej adekwatny.

dr Andrzej Szczerski

ur. 1971, pracownik naukowy Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, członek Kapituły Ekspertyckiej Małopolskiej Fundacji Muzeum Sztuki Współczesnej

część 2

Paweł Althamer

Ur. 1971 w Warszawie. Rzeźbiarz,
autor filmów i performance. Ukończył
warszawską ASP. Mieszka i pracuje
w Warszawie.

W początkowym okresie wykonywał re-
alistyczne rzeźby z włosów, tkanin i wo-
sku oraz figury z metalowej siatki ubrane
w prawdziwe ubrania (*Autoportret*, 1993;
Bajka, 1994). W latach 90. zaczął reali-
zować działania w przestrzeni publicznej
– m.in. w osiedlach miejskich. Razem

z mieszkańcami osiedla Bródno w Warszawie zrealizował monumentalny napis *2000 z zapalonych świateł w oknach (Bródno, 2000)*. Podjął działania z udziałem dzieci i grup naznaczonych społecznie – bezrobotnych, bezdomnych, emigrantów, których włączał w swoje

projekty. Prowadził plastyczne warsztaty rehabilitacyjne dla chorych. Realizował z zawodowymi aktorami w przestrzeni ulicy sceny filmowe bez kamery, reklamowane wcześniej w kinach (*Real Time Movie*, Pittsburgh 2004). *Plaźowicze* (2005) to rezultat plenero-

wego działania na potrzeby filmu: pełnowymiarowe figury z piasku zostały powtórzone w ceramicznych miniaturach.

Plaźowicze
2005

rzeźba
14 figur ceramicznych, piasek
najwyższa figura 17 cm oraz metalowa
półka – 30 × 80 cm, zestaw fotografii
barwnych

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Mirosław Bałka

Ur. w 1958 r. w Warszawie. Rzeźbiarz.
Ukończył warszawską ASP. Mieszka
i pracuje w Warszawie.

W latach 80. współdziałał w grupie Neue
Bieriennost. Tworzył wówczas rzeźby
figuralne aluzyjnie odnoszące się do za-
gadnień archetypowych (*Pamiętka Pierw-
szej Komunii Świętej*, 1985; *Św. Wojciech*,
1987) i odczuwania cielesności. Problemy
cielesności są centralnym

Wiesław Borowski, szef Galerii Foksal
podczas pierwszej realizacji $500 \times 40 \times 40$
na prezentacji Galerii w warszawskiej
Zachęcie, 2000 r.

zagadnieniem obecnym w jego dalszej twórczości. Od końca lat 80. realizuje rzeźby abstrakcyjne, swoimi proporcjami opisujące nieobecne ciało. Innymi sugestiami nieobecnego ciała są fizyczne aspekty, jak temperatura albo wymiary. Przywoływanie ciała w formie

opisu jego wymiarów wyrażają liczbowe tytuły wielu prac. W ostatnich latach tworzy również aranżacje przestrzenne z użyciem wideoprojektacji. Ważnym zagadnieniem jest odnośnienie się do pamięci: zbiorowej – pamięci wojny i Zagłady (*Korytarz*

mydlany, 1995; *Winterreise*, 2003) oraz pamięci miejsc. Taki charakter ma rzeźba $500 \times 40 \times 40$, z 2000 r., zbudowana z klepek z podłogi warszawskiej Galerii Foksal, miejsca naznaczonego wieloletnią obecnością artystów i sztuki.

$500 \times 40 \times 40$
2000

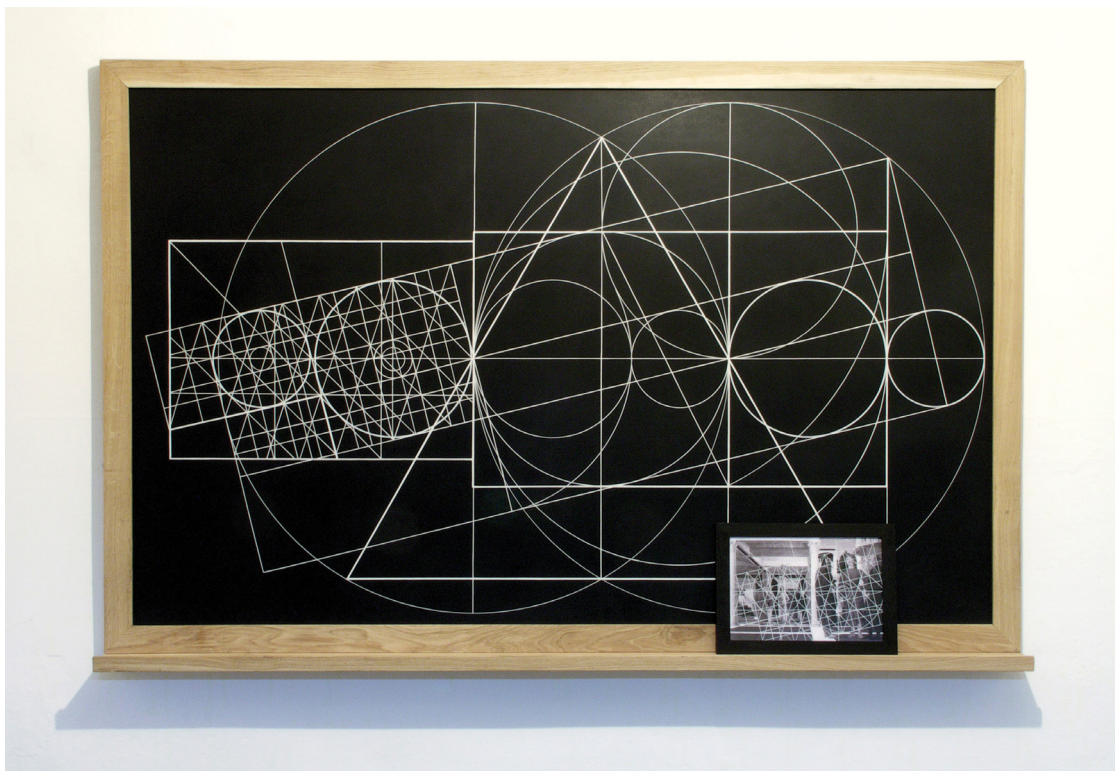
drewno, sól
 $500 \times 40 \times 40$ cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Teresa Bujnowska

Ur. w 1948 r. w Szczecinie. Malarz i rysownik. Studiowała w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu oraz w krakowskiej ASP. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Uprawia abstrakcję geometryczną, rozważając problematykę znaku jako nośnika idei oraz zagadnienie matematyczności świata jako źródła inspiracji. Za punkt wyjścia przyjmuje uniwersalną symbolikę liczb i ich emanacji – elementarnych kształtów geometrycznych

**Rekonstrukcje geometryczne
Piero della Francesca
– Biczowanie Chrystusa.
Tablica II
2005**

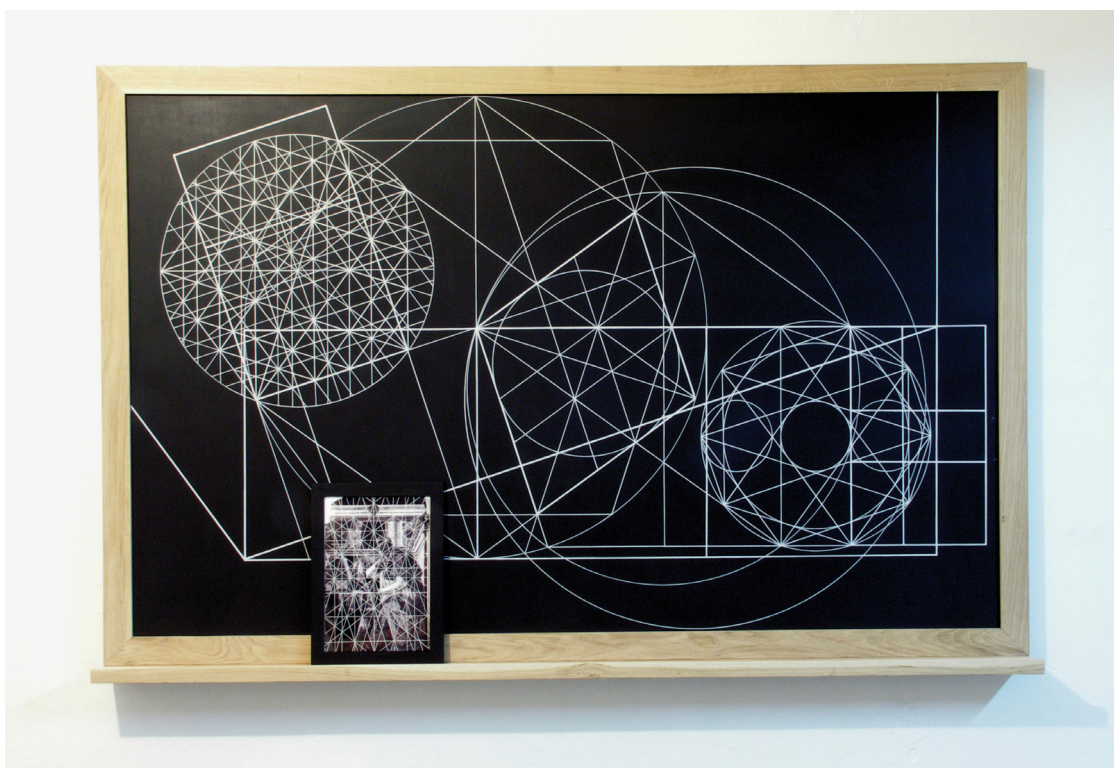
drewno, płyta HDF,
farba tablicowa, akryl
110 × 168 × 11,5 cm
oraz druk cyfrowy
24 × 33 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

(koła, trójkąta, kwadratu, pięciokąta) co prowadzi ją do poszukiwania nowej, złożonej formy geometrycznej generowanej z zasad liczbowych (np. z ciągu liczb naturalnych 1–10, macierzy liczb 1–64, ciągu liczb Fibonacciego).

Niektóre cykle: *Symetria*, *Rozważania pitagorejskie* i *Tablice geometryczne*.

W *Rekonstrukcjach geometrycznych z 2005*, zajmuje się analizą wybranych obrazów z różnych epok pod względem „ukrytej geometrii”.

Rekonstrukcje geometryczne
Sandro Botticelli
– Św. Augustyn.
Tablica III
2005

drewno, płyta HDF,
farba tablicowa, akryl
110 × 168 × 11,5 cm
oraz druk cyfrowy
24 × 33 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Rafał Bujnowski

Ur. w 1974 w Wadowicach. Malarz, grafik i rysownik. Studiował architekturę na Politechnice Krakowskiej. Ukończył krakowską ASP. Mieszka i pracuje w Graboszycach k. Wadowic.

W latach 1994–2001 działał w Grupie Ładnie. Prowadził w Krakowie biobordową Galerię Otwartą, analizując w niej przemianę dzieła sztuki w reklamę. Interesując się zagadnieniem komercjalizacji sztuki, wykonywał obrazy przypominające np. cegły czy kasety.

z serii
Obrazy oprawione
2003

olej na płótnie
50 × 70 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Sprzedawał je początkowo po rzeczywistej cenie „towaru”, jaki przedstawiały. Jego ulubioną metodą jest powtarzanie przedmiotu w innej technice (malarstwo olejne, linoryty), przez co pozbawiał swoją sztukę indywidualności. W serii *Obrazy do mieszkania*, 2002, projektował

także sposoby aplikacji ich w konkretnych miejscach. Używając fotografii jako punktu wyjścia, tworzy malarskie quasi-iluzje tożsame z tematem: *Obrazy oprawione*, *Ściany pracowni* 2003, 2004.

z serii
Ściany pracowni
2004

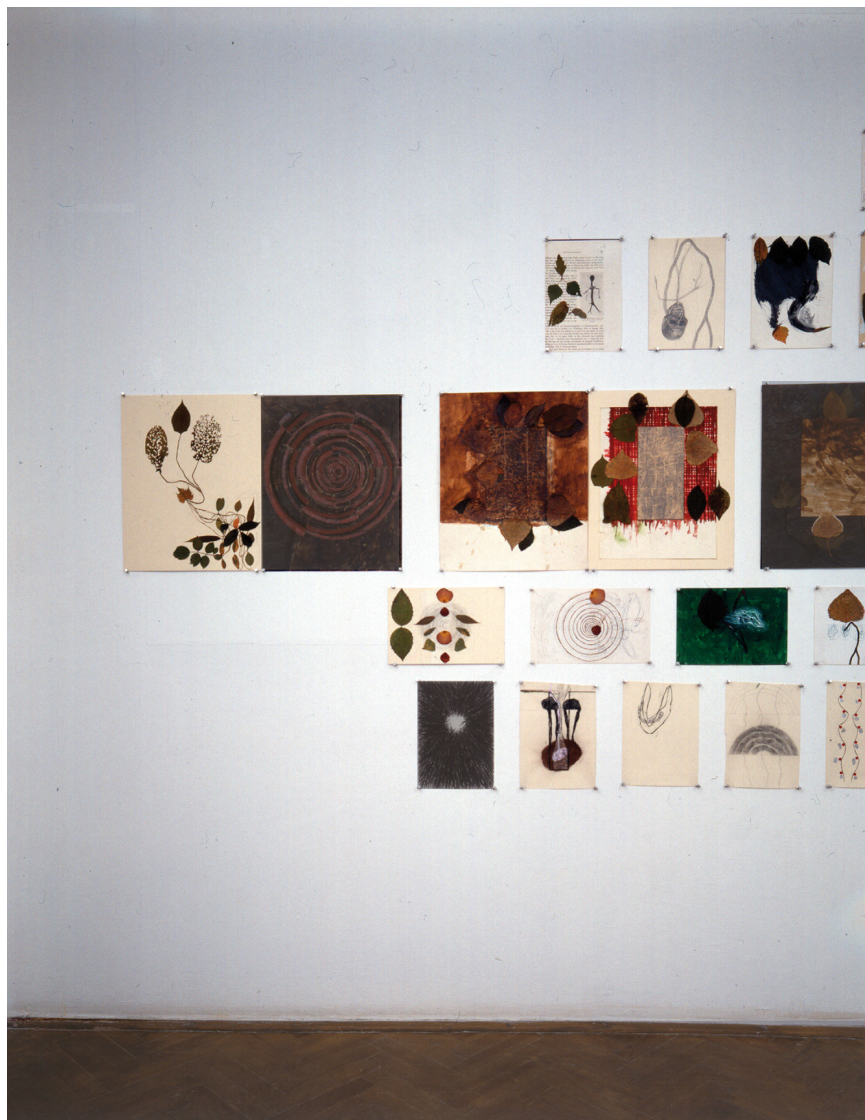
olej na płótnie
63 × 48 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marek Chlanda

Ur. w 1954 r. w Krakowie. Rzeźbiarz
i rysownik. Ukończył krakowską ASP.
Mieszka i pracuje w Krakowie.

W latach 1980–1983 tworzył sytuacje
przestrzenne pt. *Miejsce rysunkowe*. Od lat
osiemdziesiątych w rzeźbach robionych
z prostych materiałów jak drewno, wosk,
gips, elementarnymi czynnościami rzeź-
biarskimi układania, opierania, zestawiania
elementów analizuje relacje zachodzące

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

pomiędzy ciałem a przestrzenią. *Drogi* tworzy z fragmentów, na stosach ustawia rysunki, inne elementy opiera o ścianę. Utwory te nie zespolone w trwałą całość, podatne są na upadek, rozpad. W ostatnich latach w rzeźbach, których formy ogarniają próżne wnętrza, zaznacza się przeciwny

problem: nieobecności i pustki. Nieustanna, równoległa praktyką Marka Chlandy jest rysowanie. Rysunki często poprzedzają zagadnienia podejmowane w rzeźbie. Od 1974 roku zrealizował ponad 30 serii rysunkowych: *Droga Krzyżowa*, 1979–2000; *Gammel Kongevej*, 1981;

Ostatnia Wieczerza, 1982; *Apocalypsis cum figuris*, 1991; *Kodeks Jerozolimski*, 1993. W nowszych seriach (*Kodeks Nadwiślański*, 2001–2002; *Pamiętniki Boga, Zaświaty, Pudełka nagrobne*, 2003–2004) rysunki i obiekty wypełniane są formami abstrakcyjnymi i fragmentami natury.

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

186 rysunków i kolaży,
2 obiekty rzeźbiarskie

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marek
Chlanda

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Marek
Chlanda

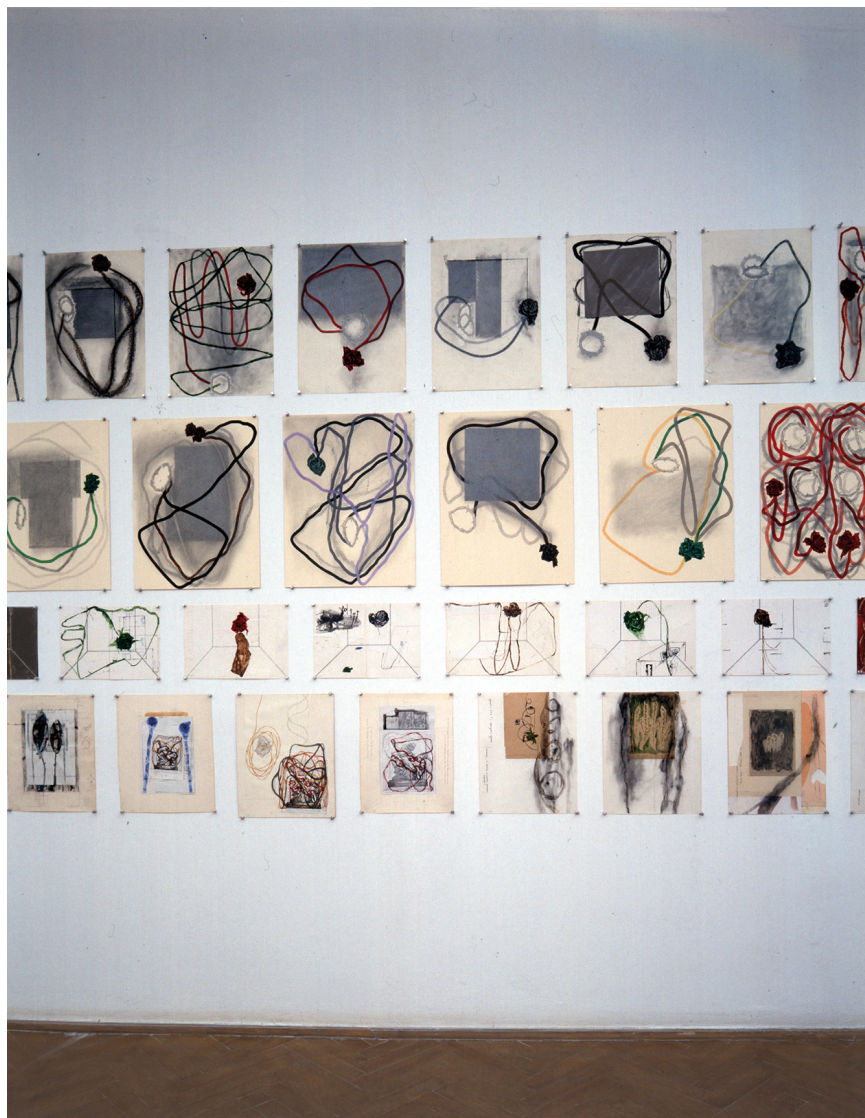

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Marek
Chlanda

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Marek
Chlanda

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Kodeks Nadwiślański
2001/2002

Sergij Czajka

Ur. w 1978 r. w Tarnopolu, Ukraina.
Malarz, autor prac wideo. Studiował
w College Sztuk Pięknych w Użgorodzie
i w krakowskiej ASP. Mieszka i pracuje
w Tarnopolu i w Kijowie.

Uprawia malarstwo „realistyczne”, o kla-
sycznym warsztacie, połączone ze współ-
czesnym sposobem obrazowania. Często
punktem wyjścia jest fotografia, a głów-
nym problemem – świadomość i wraź-
liwość pototalitarna. W cyklu *Widokówki*,
2004, posłużył się serią autentycznych

Widokówki
2004

olej na płótnie
170 × 145 cm × 7

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

kartek pocztowych z czasów radzieckich, przedstawiających pomnik lotników w Tarnopolu i jego otoczenie. Perfekcyjne technicznie odwzorowanie druku, z jego niedoskonałością – tak charakterystycznym „rozminięciem kolorów” – jest dodatkową metaforą podróży w czasie – do

wibrującego kolorami dzieciństwa, a jednocześnie czasu totalitarnego imperium, z jego symboliką. Ironicznym dopełnieniem *Widokówek* jest praca wideo *Lotnik* – autoportret artysty symulującego przed kamerą lot samolotem.

Lotnik
2004

film wideo
40'

Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Oskar Dawicki

Ur. w 1971 r. w Stargardzie Szczecińskim. Uprawia performance, sztukę wideo i działania z pogranicza dyscyplin artystycznych. Ukończył Wydział Sztuk Plastycznych na Uniwersytecie im. M. Kopernika w Toruniu. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Od 2000 współtworzy, razem Igorem Krenzem, Wojciechem Niedzielko i Łukaszem Skąpskim, Supergrupę Azorro. Głównym nurtem jego wypowiedzi artystycznej jest performance. Wspólną cechą wszystkich jego manifestacji artystycznych jest autoironiczne dociekanie

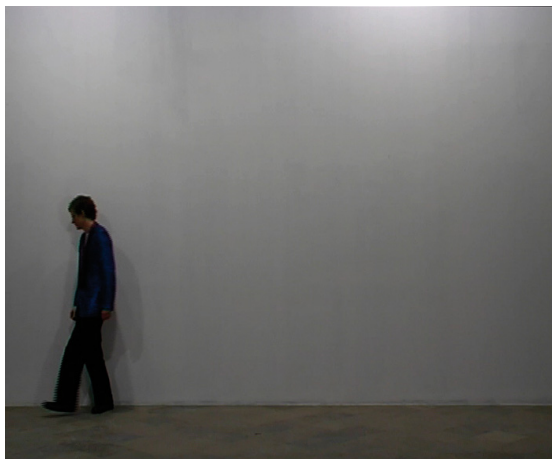

Dziesięciolecie malarstwa I-II
2005

Kolekcja

tożsamości własnej, artysty i wreszcie samej sztuki. Są to nieustające pytania o status artysty w obecnych czasach. Projekt *Czy Oskar Dawicki istnieje?* polegał na dyskretnym umieszczeniu w drukach reklamowych swojego portretu. W innym kazał portretować siebie ulicznym malar-

zom. *Dziesięciolecie malarstwa* to projekt wystawy, do której tytułowe malarstwo zostało zamówione u podwykonawcy, a jego wystawowym dopełnieniem była wideoprojektcja, na której niczym sztucmistrz pojawiał się artysta po to, by za chwilę zniknąć wraz z wystawą.

Dziesięciolecie malarstwa I-II
2005

5 obrazów olejnych,
wideoprojektcja

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marta Deskur

Ur. w 1962 r. w Krakowie. Autorka obrazów realizowanych przy użyciu wideo i fotografii oraz obiektów-instalacji. Studiowała w École des Beaux-Arts w Aix-en-Provence, Francja. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Uprawiała malarstwo sztalugowe. W latach 90. realizowała utwory wideo i fotografie (*Human clear*, 1996). Od tego czasu tworzy własną koncepcję sztuki multimedialnej. Są to, najczęściej, figuralne kompozycje fotograficzne montowane i komponowane na neutralnym,

Home
2004

białym tle, prezentowane w formie light-boxów. Obszerny cykl *Rodzina*, 1999, to obrazy skomponowane z portretów przyjaciół, w swojej formie nawiązujące do ikonografii biblijnych tematów: *Nawiedzenie*, *Trzej królowie*, *Ostatnia wieczerza*, *Obmywanie stóp*.

Również w pracy *Home*, 2004, rozpoznawalne są biblijne asocjacje. Z zasady modelami są zaproszeni przyjaciele. Zestawione obrazy autorka umieszcza jako podświetlone przeszklenia okien metaforycznego domu.

Home
2004

obiekt-instalacja
320 × 400 × 200 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marta
Deskur

Home
2004

 Kolekcja

Home
2004

Aneta
Grzeszykowska
&
Jan
Smaga

Urodzeni w 1974 r. Tworzą razem projekty, dla których punktem wyjścia jest przetwarzana komputerowo fotografia. Studiowali grafikę w warszawskiej ASP. Mieszkają i pracują w Warszawie.

Całość projektu *Plan* składa się z 10 kompozycji fotograficznych przedstawiających mieszkania widziane z góry. Są to autentyczne wnętrza warszawskich domów, opisane w tytułach prawdziwymi adresami. Kompozycje powstały w rezultacie żmudnego, komputerowego montażu

dziesiątek zdjęć każdego pokoju. Zestawione w formie planu, pozwalają oglądać, bądź raczej podglądać prywatne przestrzenie. W tym sensie są dokumentem „czasu Wielkiego Brata”, nie tracąc niczego z wartości socjologicznego zapisu.

z serii Plan
Żytia 79/2
2003

fotografia barwna
C-print/dibond
110 × 96 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Miho Iwata

Ur. 1962 r. w Ichinomiya-shi, Japonia. Autorka spektakli tanecznych, performance i videoperformance. Studiowała architekturę na Uniwersytecie w Kioto i filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Od początku lat 90. tworzy spektakle taneczne nawiązujące do tradycji teatru butoh. Jest autorką choreografii i scenografii do swoich pokazów, m.in. *Nogi gołębia*, 1994; *Granat*, 1996; *Księżyc i Kark Rybi*, 1998. W latach 2002–2003 realizuje serię performances razem z muzykami

Tysiąc Snów
2 III 2003
2003

film wideo
(zapis performance)
18'

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

z Improviser's Ensemble pt. *Homo Electrus* oraz serię improwizacji pt. *Tysiąc Snów*. Wykonywała również improwizacje na wystawie rzeźb Marka Chlandy i na wystawie Grupy Rdzeń wśród żywych ptaków. *Tysiąc Snów* to improwizacje realizowane w galerii Otwarta Pracownia w Krakowie

bez nagłośnienia, reflektorów i innych efektów teatralnych. Niektóre ze spektakli opracowuje w formie videoperformance.

Dotyk – Żdźbło trawy
2006

film wideo
(zapis performance)
25'

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Anna Janczyszyn

Ur. w 1967 r. w Krakowie. Autorka prac wideo i projektów interaktywnych. Ukończyła krakowską ASP. Mieszka i pracuje w Krakowie.

W latach 90. zrealizowała *Grę* – projekt wystawy interaktywnej. Zajmuje się instalacją, happeningiem, sztuką wideo. Film *W miasto* z 1994 jest rejestracją zaplanowanego zdarzenia, jakim był zamysł wędrownki autorki, czołgającej się ulicami Krakowa. Jednak konsekwencje tego po-

W miasto
1994

mysłu nie mogły być przewidziane: reakcje przechodniów obejmowały pełną gamę zachowań – od obojętności, przez zaciekanie, troskę, chęć niesienia pomocy, kpinę, aż po agresję. Powstały zapis można sytuować pośród najciekawszych dzieł lat 90., wpisujących się w nurt sztuki krytycznej.

W miasto
1994

film wideo
22'

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Stanisław Koba

Ur. w 1957 r. w Przemysłu. Malarz.
Ukończył krakowską ASP. Mieszka
i pracuje w Krakowie.

W latach 90. tworzył ekspresyjne w wy-
razie obrazy-reliefy z użyciem surowych
materiałów. Tematem był zazwyczaj jeden
motyw-znak o lapidarności właściwej hie-
roglicznym zapisom. Ten sposób wyrazu
prowadził poszukiwania autora w kierunku
ideogramu – serii obrazów-lightboxów

z rygorystycznymi geometrycznie, abstrakcyjnymi znakami. W nowszych seriach, jak *Zwierzęta* (2004) i *Obrazy na tematy poważne i niepoważne* (2005), stosuje metodę, którą nazywa „autografią”. Punktem wyjścia jest motyw: własny odręczny rysunek, graficz-

na odbitka, fotografia bądź komputerowy wydruk, powiększony optycznie i przeniesiony na surowe albo zagruntowane na biało płótno. Następnym etapem jest wypełnienie konturów ręką malarza: gładko albo z bogatą fakturą.

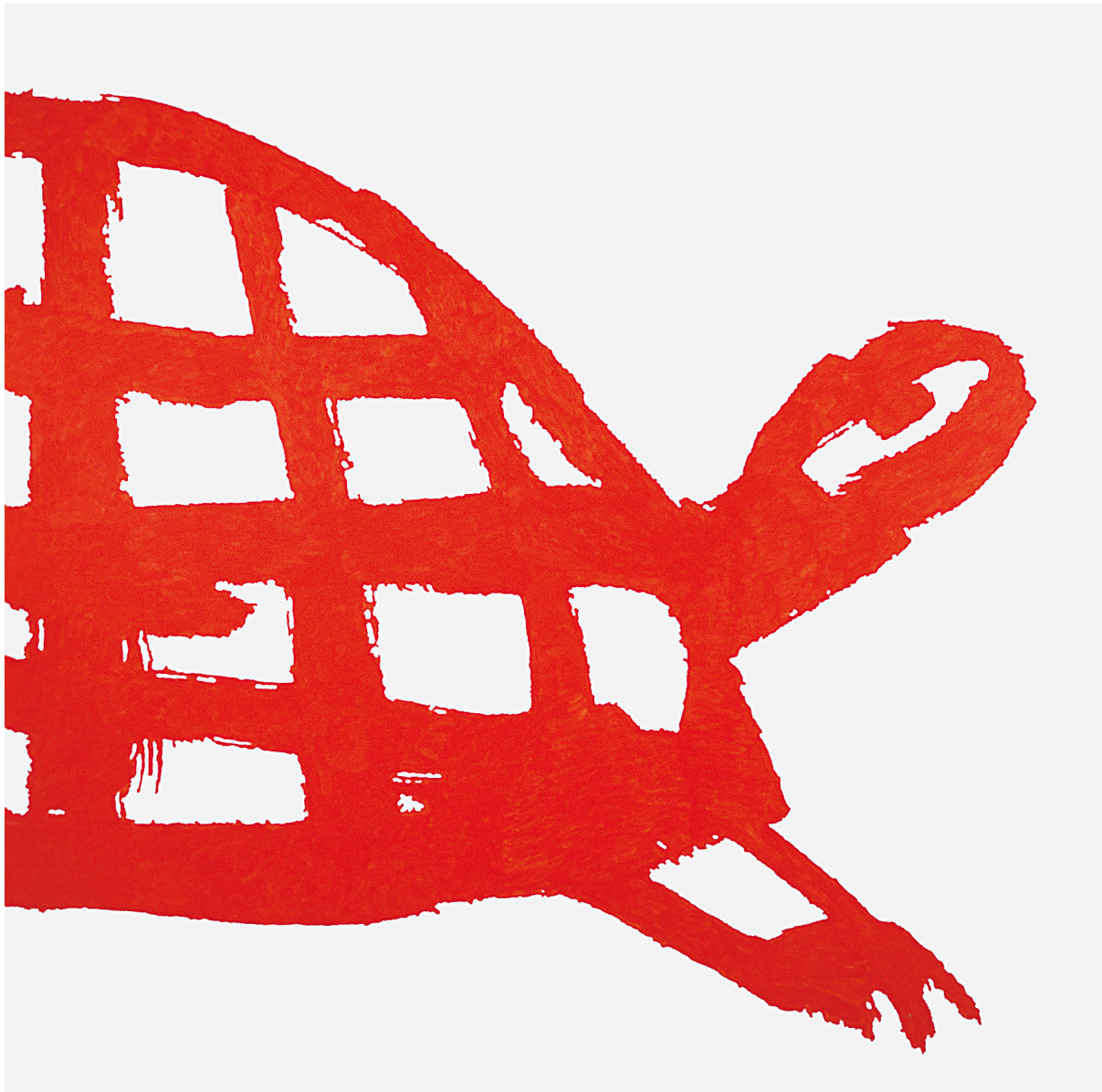
Reprezentacja
2005

olej na płótnie
180 × 270 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Stanisław
Koba

Żółw
2004

akryl na płótnie
200 × 400 cm

Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Paweł Książek

Ur. w 1973 r. w Andrychowie. Malarz.
Ukończył krakowską ASP. Mieszka
i pracuje w Krakowie.

Po ukończeniu studiów pracował
w reklamie, z której potrafił twórczo
czerpać. W reklamie – mówi artysta –
„pracuje się najnowocześniejszymi
narzędziami, ma się duże możliwości
wykonania najbardziej niekonwencjonal-
nych pomysłów. Ale mnie najbardziej

projekt 04/05 (obóz)
2005

olej na płótnie
130 × 150 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

pociąga możliwość bezpośredniej pracy z płótnem – z samą istotą malarstwa”. Malował obrazy nawiązujące do stylistyki i konwencji reklamy i komiksu. Formalnie przypominały one komputerową grafikę przez gamę ostrych, zimno-gorących akryli, symulujących

świeący monitor. Tematycznie eksploruje wątki pop-kultury, np. wizerunki gwiazd rockowych, w wyobrażeniach wygenerowanych przez środki masowego przekazu. W warstwie warsztatowej gra z konwencjami i tradycją malarską. Maluje

cykle obrazów i tworzy całościowe malarsko-dizajnerskie projekty do konkretnych przestrzeni galerii.

projekt 06/05 (światła)
2005

olej na płótnie
130 × 150 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Robert Kuśmirowski

Ur. 1973 w Łodzi, jest artystą wszechstronnym – maluje, rysuje, fotografuje, rzeźbi, tworzy grafiki, instalacje, a przede wszystkim kopiuje: przedmioty i sytuacje. Absolwent Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie. Mieszka w Chrząchowie w pobliżu Lublina.

Tworzy repliki obiektów z przeszłości (kopie różnych dokumentów, zdjęć, przedmiotów drobnych i dużych, jak np. wagon kolejowy, rower), a nawet imituje historyczne sytuacje, np. odbywając na przedwojennym rowerze i w stroju cyklisty z epoki wyprawę na trasie

Widok atelier,
Galeria Potocka, 2004/2005, fragmenty

Paryż – Berlin (2003). Projekt *Usługi fotograficzne dla ludności*, 2004–2005, nawiązywał do historii miejsca, w którym mieści się Galeria Potocka. W latach 20. XX wieku znajdowało się tam studio krakowskiego fotografa Józefa Muchy. Artysta zaaranżował przestrzeń tak,

by imitowała dawne atelier. W trakcie wystawy świadczył usługi fotograficzne – wykonywał zdjęcia portretowe (w starym stylu) dla odwiedzających Galerię. Do kolekcji Fundacji należą 52 zrealizowane wówczas zdjęcia.

Zdjęcia z atelier fotograficznego Usługi dla ludności
2004

52 fotografie,
obiekt-instalacja

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

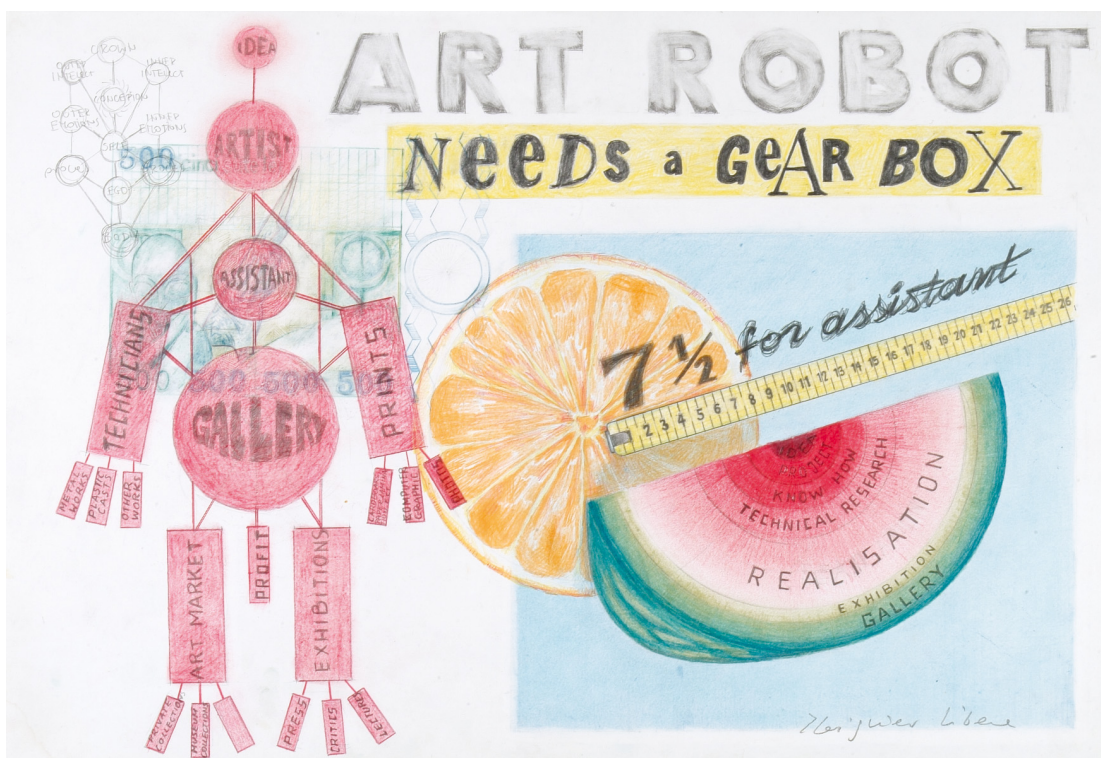
Zbigniew Libera

Ur. w 1959 w Pabianicach. Autor prac wideo, obiektów, instalacji, fotografii i rysunków. Studiował na Uniwersytecie M. Kopernika w Toruniu. W dziedzinie sztuki samouk.

Uczestniczył w latach 80. w alternatywnych kręgach „Strychu” i „Kultury Zrzućty” w Łodzi. Pierwsze rzeźby realizował z metalu, tworzył instalacje połączone z wideo, dotykające problemów egzystencjalnych (m.in. *Obrzędy mistyczne*, 1984-1985;

Perserweracja mistyczna, 1986; *Jak się tresuje dziewczynki*, 1987). W latach 90. zrealizował m.in. *Urządzenia Korekcyjne*, w tym *Universal Penis Expander*, stylizowane na przyrządy gimnastyczne oraz słynną pracę *LEGO. Obóz Koncentracyjny*, w której poruszył problem Holocaustu.

W latach 2002–2004 tworzył cykl inscenizowanych fotografii *Pozytywy*, w których przetwarzał (zaczeniowo) powszechnie znane, historyczne motywy ze zdjęć dokumentalnych. Należy do czołowych przedstawicieli nurtu „sztuki ciała” i sztuki krytycznej.

Art Robot
1997

rysunek
42 × 61 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Zbigniew
Libera

Blood Drops
1997

rysunek
42 × 61 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Wiertarka udarowa
1997

rysunek
42 × 59,5 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Piotr Lutyński

Ur. w 1962 r. w Tychach. Malarz, rysownik, twórca obiektów, instalacji z udziałem żywej muzyki i żywych zwierząt. Studiował na Uniwersytecie Śląskim w Cieszynie. Mieszka i pracuje w Krakowie.

W latach 90. współtworzył Grupę Rdzeń. Zasadą w jego twórczości jest zestawianie, dopełnianie przeciwieństw. W malarstwie jest to operowanie językiem abstrakcji geometrycznej zderzonej z surowością „biednego przedmiotu” i materii organicznej (surowa, zmurszała deska,

plaster pszczeli, wosk). W całościowe aranżacje, w sterylnych warunkach galerii, wprowadza żywe zwierzęta (kury, kozy, ozdobne ptaki, owce, konie, ryby), stwarzając im dogodne warunki przebywania. Nieraz, budując im

przestrzeń realizuje autonomiczny obiekt z materią przyrody ożywionej. Na swoich wystawach organizuje muzyczne performances i koncerty z udziałem muzykujących przyjaciół i zawodowych wykonawców (spektrum muzyczne jest również bardzo szerokie).

Bez tytułu
2001

technika mieszana
37,5 × 24,5 × 10,5 cm

Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Piotr
Lutyński

Bez tytułu
1999

technika mieszana
130 × 200 × 15 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marcin Maciejowski

Ur. w 1974 r. w Grójcu koło Krakowa. Malarz, rysownik, autor komiksów i plakatów. Studiował architekturę na Politechnice Krakowskiej. Absolwent ASP w Krakowie. Mieszka i pracuje w Krakowie.

W latach 1996-2001 działał w Grupie Ładnie. Wypracował oryginalny, ale jednocześnie czytelny styl malowania. Punktem wyjścia jego obrazów jest często fotografia prasowa. Istotną częścią są napisy, za pomocą których tłumaczy to, co jest namalowane.

Przedstawia uproszczone scenki i schematycznie oddane postaci. Najczęściej są to bohaterowie masowej kultury: powszechnie znane gwiazdy massmediów – sportowcy, politycy, dziennikarze. Jego sztuka odzwierciedla rzeczywistość „z drugiej ręki”, pokazuje to, co zostało

już wybrane przez media. W ostatnich latach, jednak, ograniczył publicystyczny kontekst swojej wypowiedzi.

To ja pošę na deski
2000

olej na płótnie
129 × 130 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

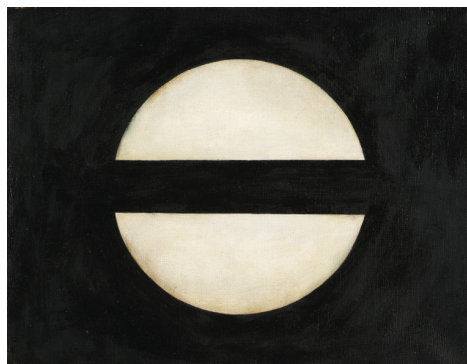
Robert Maciejuk

Ur. w 1965 r. w Białej Podlaskiej. Uprawia malarstwo, rysunek. Ukończył ASP w Warszawie. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Tworzył obrazy oparte na architektoniczno-geometrycznym sposobie komponowania. Zrealizował liczne cykle malarskie (m.in. *Ćwiczenia z perspektywy według Uccella*, 1991). Zainteresowanie piktoqramem i znakiem, powszechnie obecnym w otoczeniu, jak znaki komunikacyjne,

informacyjne i inne, stało się tematem kilku serii obrazów. Nie są to jednak proste kopie pierwowzorów. Każdy obraz zrealizowany jest z malarską pieczołowitością. Autor na nowo komponuje każdy znak, korygując proporcje i kolorystykę, czyniąc ją bardziej subtelną niż w oryginałach.

W ostatnich latach, konsekwentnie inspirując się powszechnie znanymi wyobrażeniami, narysował i namalował serie obrazów, których bohaterami są bajkowe misie, znane z książkowych ilustracji i telewizyjnych dobranoczek.

z cyklu
Znaki kolejowe
1997

olej na płótnie
34 × 44 cm × 3

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Jarosław Modzelewski

Ur. w 1956 r. w Warszawie. Malarz. Ukończył ASP w Warszawie. Mieszka i pracuje w Warszawie. Był współzałożycielem i członkiem Grupy – najważniejszej formacji polskiej sztuki lat 80.

Początkowo interesował go problem znaku: na płaszczyźnie płótna powtarzał rytmicznie ten sam motyw, np. *Szturmujące delfiny*, 1981. Były to obrazy, odbiegające od powszechnego wówczas neoekspresjonizmu. Ich cechą jest monumentalizacja: pomieszczanie figur w geometrycznych,

wyabstrahowanych przestrzeniach. W latach 90., artysta przedstawia zatrzymane w kadrze sylwetki postaci na monochromatycznych, płaskich tłach. W ostatnich latach, zmieniając technikę olejną na temperę żółtkową, malarz zwraca się do klasycznych tematów malarstwa:

pejzaży, scen rodzajowych i martwych natur. Jednocześnie rezygnuje z ironicznego komentowania rzeczywistości, co było wyraźną cechą jego formacji, wyrastającej z klimatu sztuki konceptualnej i egzystencjalnej sytuacji lat stanu wojennego.

Zamknąć bramę
2004

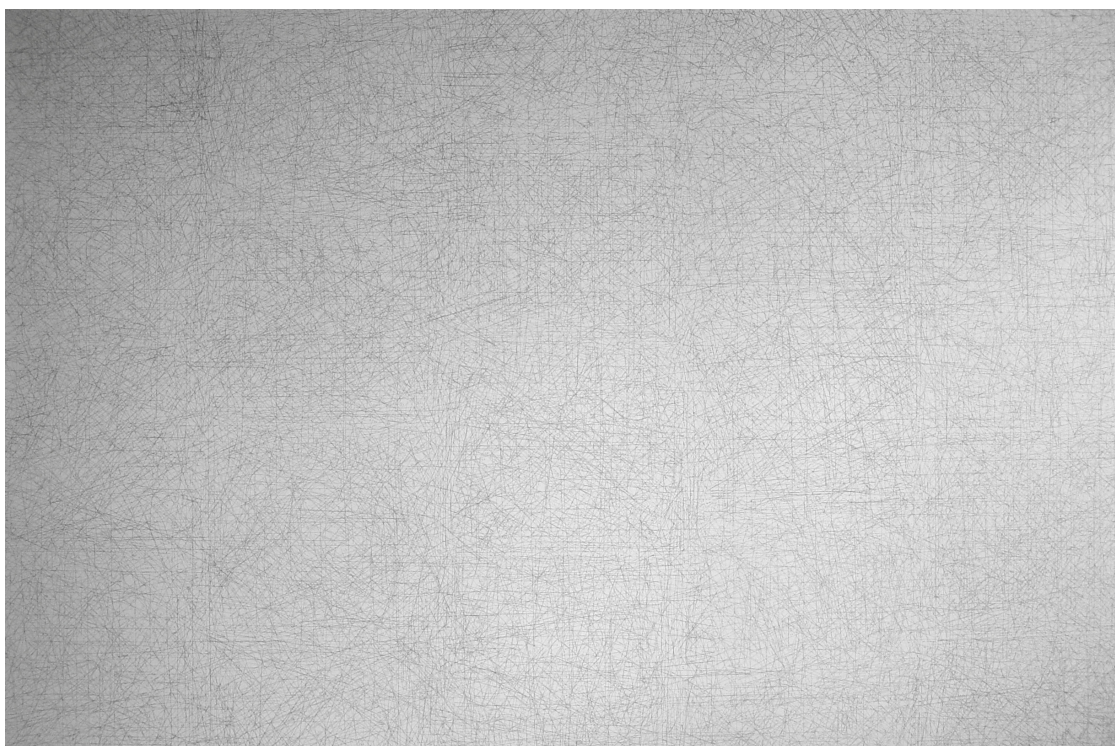
tempera żółtkowa na płótnie
140 × 110 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marzena Nowak

Ur. w 1977 r. w Piasecznie. Uprawia malarstwo, rysunek, sztukę wideo. Ukończyła ASP w Warszawie. Mieszka i pracuje w Piasecznie.

Obrazy z cyklu *Wykroje* inspirowane są rzeczywistymi wykrojami krawieckimi, które autorka pieczołowicie przenosi, za pomocą kalki kopiowej, na białe, zagruntowane płótna. Wykroje są autentyczne, proces kopiowania taki sam jak w pracowni krawieckiej. Powstały obraz,

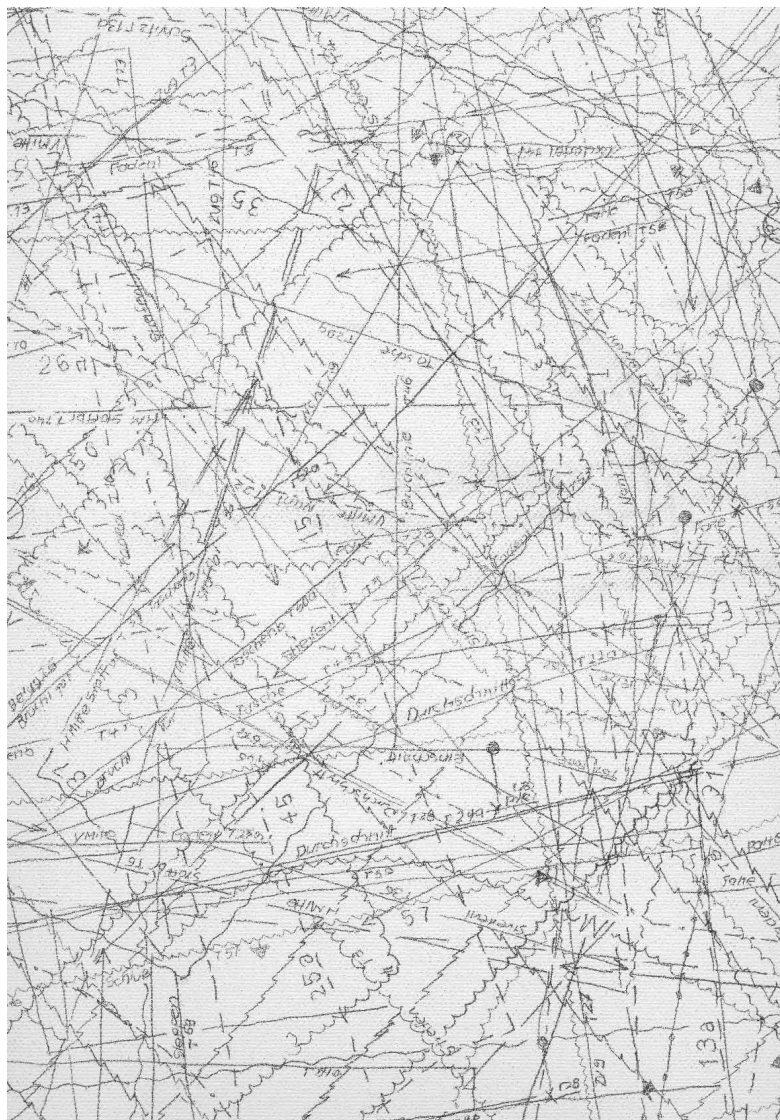
z cyklu
Wykroje
2002

kalka kopiowa na płótnie
200 × 300 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

przez wielokrotne nałożenie wzorów, staje się jako schemat beżużyteczny. Linie tworzą topografie, przypominające mapy nieba, plany bitew, niejasne schematy. Punkt wyjścia jednak zdaje się być istotniejszym motywem: użyteczny strój, którego zapis zawarty jest w wykrojach,

opisuje precyzyjnie ciało i jego proporcje. Ciało, choć nie przedstawione, nieobecne, stanowi o sile wyrazu tych prac.

fragment

Maria Pyrlík

Ur. w 1964 r. w Krakowie. Malarz i fotografik. Ukończyła krakowską ASP. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Uprawia malarstwo, fotografię, obiekty i instalacje w otwartej przestrzeni oraz wideoinstalacje.

W cyklu *stopklatki*, autorka tworzy serie fotograficznych ujęć tego samego motywu w zmieniającym się oświetleniu. Są to neutralne i spokojne w wyrazie płasz-

stopklatki nr I
2001

fotografia barwna
50 × 70 cm × 5

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

czyzny ścian o mocno skonstrastowanych strefach światła i cienia. Kolejne „stopklatki” rejestrują, w niewielkich odstępach czasu, przemieszczający się podział stref i niuansowo zmieniający się między nimi kontrast. Fotografie są odrealnione przez wyraźne przebarwienie w stronę jednej

gamy: cieplej lub zimnej. Zestawione razem, sprawiają wrażenie abstrakcyjnych, malarskich kompozycji.

stopklatki nr III
2001

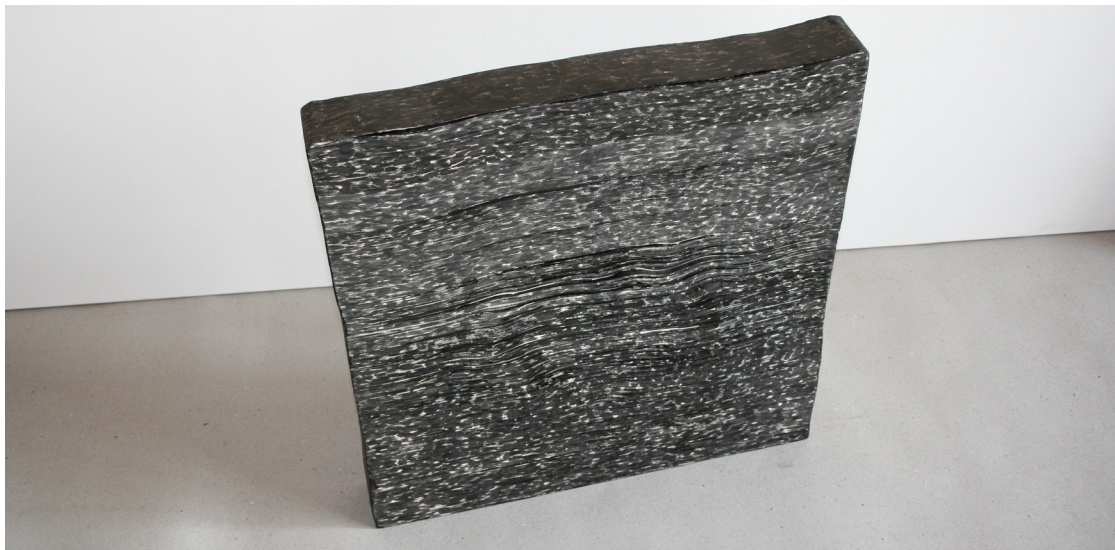
fotografia barwna
40 × 60 cm × 5

Dar Artystki do kolekcji
Małopolskiej Fundacji Muzeum
Sztuki Współczesnej

Zbigniew Sałaj

Ur. w 1961 r. w Inowrocławiu. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, obiektami z papieru, wideo. Absolwent krakowskiej ASP. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Uprawia m.in. malarstwo sztalugowe i malarskie environment. Pokrywał wielowarstwowo malarskim walkiem obrazy i przestrzeń galerii. Najbardziej znane są, tworzone przez niego oryginalną metodą, statyczne i ruchome obiekty z papieru, a także

Forma obojętna nr 2
2004

technika własna
90 × 50 × 8 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

przedmioty nawiązujące do koncepcji książki artystycznej. Klejone na krawędziach bryty papieru opracowuje w postaci zwartych obiektów bądź utworów amorficznych, przyjmujących formę zależnie od ustawienia i kształtu podłoża. Również ich krawędzie pozostawia

surowo obcięte albo zmusznie je opracowuje przez dłutowanie i wygładzanie dla uzyskania pożądanego kształtu. Często powstają przedmioty podatne na manipulowanie ich formą przez dotyk.

Forma obojętna nr 1
2005

technika własna
120 × 80 × 10 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Zbigniew
Sałat

Polano
2003

 Kolekcja

Polano
2003

technika własna
20 × 15,5 × 15,5 cm
20 × 10,5 × 7 cm

Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Wilhelm Sasnal

Ur. w 1972 r. w Tarnowie. Malarz, rysownik, autor filmów i komiksów. Studiował architekturę na Politechnice Krakowskiej. Absolwent ASP w Krakowie. Mieszka i pracuje w Tarnowie.

W latach 1996–2001 działał w Grupie Ładnie. Jego malarstwo z tego okresu określano terminem „pop-banalizm”. Były to przedstawienia pojedynczych motywów czerpanych z najbliższej ikonosfery: przedmiotów codziennego użytku, reklam, gazet, ulotek, tematów

z telewizji. Sceny z życia osobistego stały się tematem komiksu *Życie codzienne w Polsce w latach 1999–2001*.

Po roku 2001 w swoim malarstwie odchodzi od fascynacji codziennością i sięga do tematów odnoszących się do zbiorowej pamięci historycznej (m.in. do cza-

su Zagłady, przez dialog ze słynnym komiksem *Maus* Arta Spiegelmana). Zmienił również sposób malowania, kładąc grubą warstwę gęstej farby, przez co motywy stają się nieostre i zamglone.

Poza malowaniem Sasnal kręci filmy na kamerze 8 mm, niektóre w poetyce

teledysków, inne inscenizowane z użyciem zabawkowych figurek i własnych „efektów specjalnych”.

Bez tytułu (tory)
2004

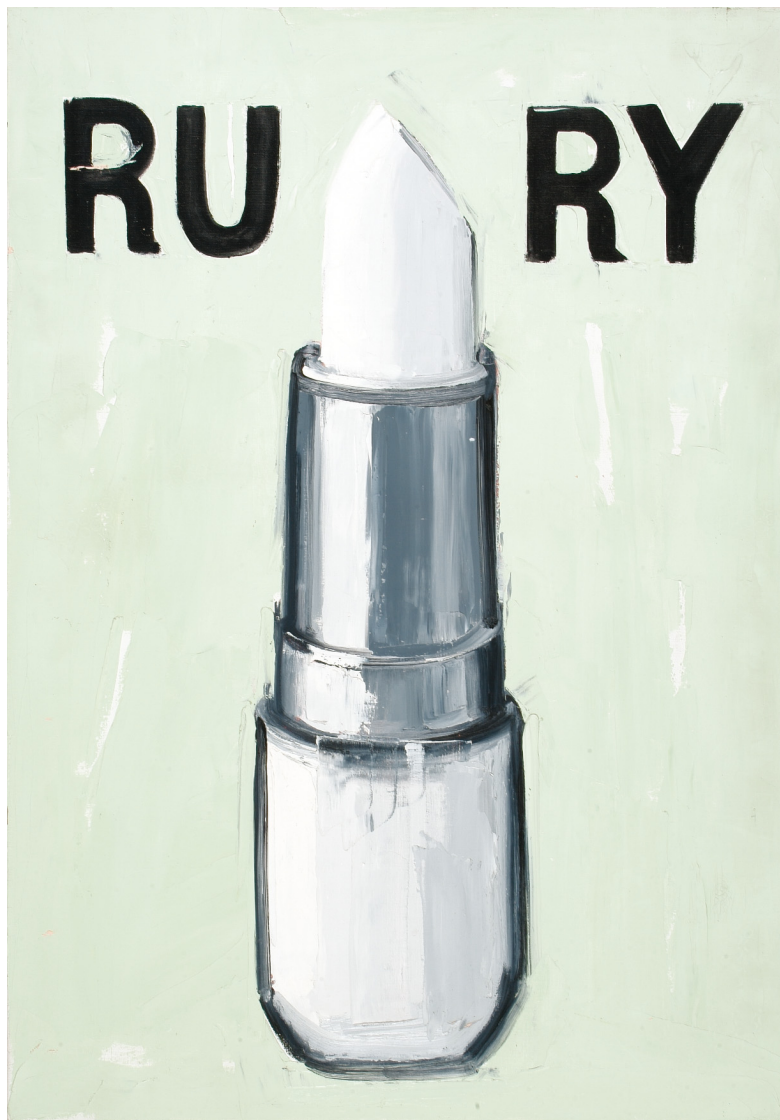
olej na płótnie
40 × 50 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Jadwiga Sawicka

Ur. w 1959 r. w Przemyślu. Malarka, autorka fotografii, prac tekstowych, obiektów. Studiowała w krakowskiej ASP. Mieszka i pracuje w Przemyślu.

Początkowo uprawiała malarstwo ekspresyjne, później, od połowy lat 90., zaczęła tworzyć obrazy z motywami garderoby, konfekcji i kosmetyków, opatrzone niby-reklamowymi napisami. Później powstają obrazy wyłącznie z fragmentami tekstów, przypadkowymi zdaniem

Rury
1996

olej na płótnie
100 × 70 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

z gazet i innymi cytatami. W ostatnich latach wykonuje wielkoformatowe wydruki z czarnymi literami na różowocielistym tle, które umieszcza na bilbordach w publicznej przestrzeni. Jedną z tych prac, pt. *NAWRACANIE, OSWAJANIE, TRESOWANIE*, była pokazywana

w ramach projektu Zewnętrznej Galerii AMS. Teksty pojawiają się na przedmiotach: opakowaniach, ołówkach, ulotkach, bądź wprost na ścianach galerii. Autorka prowadzi subtelną grę pomiędzy kiczem, fetyszem a konsumpcjonizmem.

Woreczek komunijny
2005

olej na płótnie
70 × 50 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Łukasz Skąpski

Ur. w 1958 r. w Krakowie. Malarz i fotografik, autor obiektów i instalacji. Ukończył krakowską ASP. Członek Supergrupy Azorro. Mieszka i pracuje w Krakowie.

Swoimi zainteresowaniami artystycznymi obejmuje szerokie spektrum: zajmuje się fotografią i malarstwem, tworzy filmy i obiekty. Jednym z ważniejszych wątków w jego twórczości są zagadnienia związane ogólnie z fenomenem światła. Tworzył z przestrzeni galerii pudło *camera obscura*,

w którym, w warunkach słonecznego dnia, widoczna była projekcja obrazu ruchliwej ulicy. Innym razem konstruował skomplikowane układy soczewek i lusterek po to, żeby w zaciemnionej galerii, raz dziennie, o określonej godzinie, zaistniał parominutowy spektakl – przestrzenny

rysunek wykreślony promieniem światła. *Rysunki cieniem*, 1994–1995, w pewnym sensie są odwróceniem tego projektu. Są to kompozycje „żywiące się obrotem Ziemi”, zatrzymane i utrwalone przy użyciu fotografii.

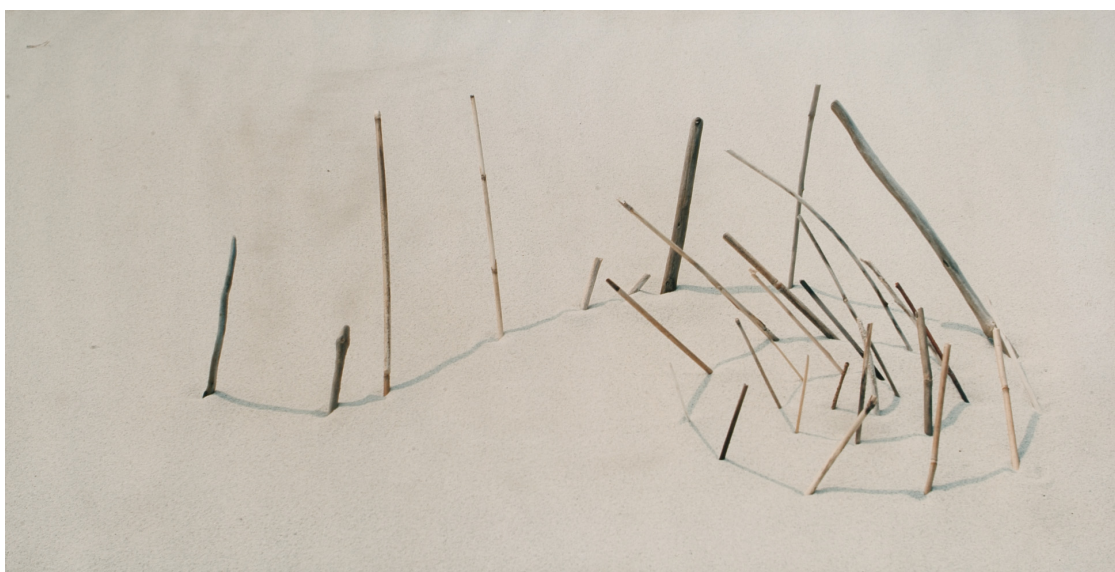

z cyklu *Rysunki cieniem*
18.49 P.M.
1994

fotografia barwna
58 × 113 cm

Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Łukasz
Skąpski

z cyklu Rysunki cieniem
12.20 P.M.
1994

fotografia barwna
58 × 113 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

z cyklu Rysunki cieniem
7.07 P.M.
1994

fotografia barwna
58 × 113 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Monika Sosnowska

Ur. w 1972 r. w Rykach. Malarka, autorka obiektów przestrzennych. Studiowała w poznańskiej ASP i w Rijksakademie van Beeldende Kunsten w Amsterdamie.

Tworzy prace w powiązaniu z architekturą, z przestrzenią galerii. Środkami malarskimi zmienia iluzyjnie zastane wnętrza w absurdalne przestrzenie (np. *Korytarze*, 2002–2004). Buduje niemożliwą architekturę, bezużyteczną w swoich funkcjach, prowadząc grę z percepcją

Ruiny
2005

widza – korytarze zwężają się, lamperia przebiega po ścianach i suficie. Estetyka ściany pokrytej błyszczącą lamperią przywołuje na myśl „użytkowe wnętrza” z epoki PRL-u. Artystka robi z niej swój „pożytek”: seledynowa lamperia opisuje quasi-antyczną *Ruinę* – geometrycz-

ną rzeźbę dwóch zburzonych ścian, którą ustawić można w ogrodzie.

Ruiny
2005

rzeźba, płyta OSB, metal, emalia
2 ściany:
160 × 250 × 30 cm
160 × 190 × 30 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Supergrupa Azorro

Istnieje od 2000 r. Założyli ją Oskar Dawicki (ur. 1971), Igor Krenz (ur. 1959), Wojciech Niedzielko (ur. 1959) i Łukasz Skąpski (ur. 1958).

Realizują razem akcje i filmy wideo, których są bohaterami. Dotychczas zrealizowali około 20 filmów. Kwestionują w nich, w ironiczny sposób, instytucje artystyczne, podkreślając absurdalnym humorem wszelkie możliwe paradoksy obiegu sztuki: roli artysty, kuratora, krytyka.

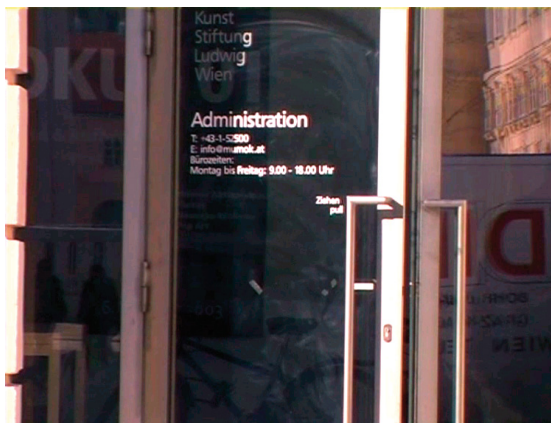
Pyxis systematis domestici quod
video dicitur
2003

W naiwny sposób stawiają pytania czym jest, czym mogłaby być sztuka, a czym już była.

Pyxis systematis domestici quod video dicitur, 2003 – tytuł tego filmu to sztucznie utworzona łacińska nazwa techniki wideo. Bohaterowie prowadzą dialogi po łacinie,

a tematem filmu jest podróż, której zapis wideo staje się dziełem, u celu podróży sprzedanym do wiedeńskiego muzeum.

Jest to zarazem ironiczna metafora tworzenia kolekcji.

Pyxis systematis domestici quod video dicitur
2003

film wideo
39'30"

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marek Szczęśny

Ur. w 1939 r. w Radomiu. Malarz, rysownik. Studiował w gdańskiej PWSSP. Od 1978 roku mieszkał w Paryżu. Od 2004 r. mieszka i pracuje w Krakowie.

Tworzy wielkoformatowe obrazy olejne oraz malarstwo i rysunki na papierze. Ekspresyjne w swej poetyce płótna i papiery bliskie są spontanicznej abstrakcji. Sposób wypowiedzi autora polega na dynamicznym nakładaniu farby na płótno i wielowarstwowym zamalowywaniu.

W niektórych obrazach autor dodaje do płaszczyzny kawałek blachy albo drewna. Inny charakter mają prace na papierze, budowane warstwowo z podartych kawałków arkuszy, rozwijające się nieraz w duży format. Dla autora sprawa formatu ma istotne znaczenie, przez odwołanie

się do „ludzkiego wymiaru”. Malarstwo tego rodzaju, będące zapisem emocji, ma w Polsce nielicznych reprezentantów.

Bez tytułu
2005

olej na płótnie
220 × 300 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Marek
Szczęsny

Pejzaż dla Krzysia Tyszkiewicza
2005

olej na płótnie
200 × 260 cm

Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Grzegorz Sztwiertnia

Ur. w 1968 w Cieszynie. Malarz, rysownik, rzeźbiarz, autor obiektów-instalacji i wideo. Ukończył krakowską ASP. Mieszka i pracuje w Skoczowie i w Krakowie.

Zagadnienia ciała i jego tożsamości są głównym tematem jego artystycznych dociekań. Krytyka określiła jego poszukiwania jako „metafizyczny szpital”. Od początku tworzył własną „medyczną” ikonografię, czerpiąc wprost z autentycznych źródeł po to, żeby ironicznie

je parafrazować. *Ćwiczenia neoplastyczne*, 2002, były częścią szerszego projektu pt. *Farbenlehre*, w którym autor analizował w różny sposób oddziaływanie barw. Nawiązanie do twórczości Mondriana polega na pieczołowitym przekopiowaniu motywów jego neoplastycznych obrazów

w sali gimnastycznej: w rysunku materaca i pól, przez które przechodzą drabinki. Sala ma służyć „terapeutycznym” zabiegom. Chodzi tu także o zabieg mentalny: żeby uczestniczyć w pełni w przekazie dzieła, widz powinien, w szpitalnych ochroniaczach, wejść na miękkie materac.

W filmie wideo *Trzy kolory, zielony*, 2002, autor dzieli się spostrzeżeniem o podobieństwie i pokrewieństwie ludzi z innymi kręgowcami.

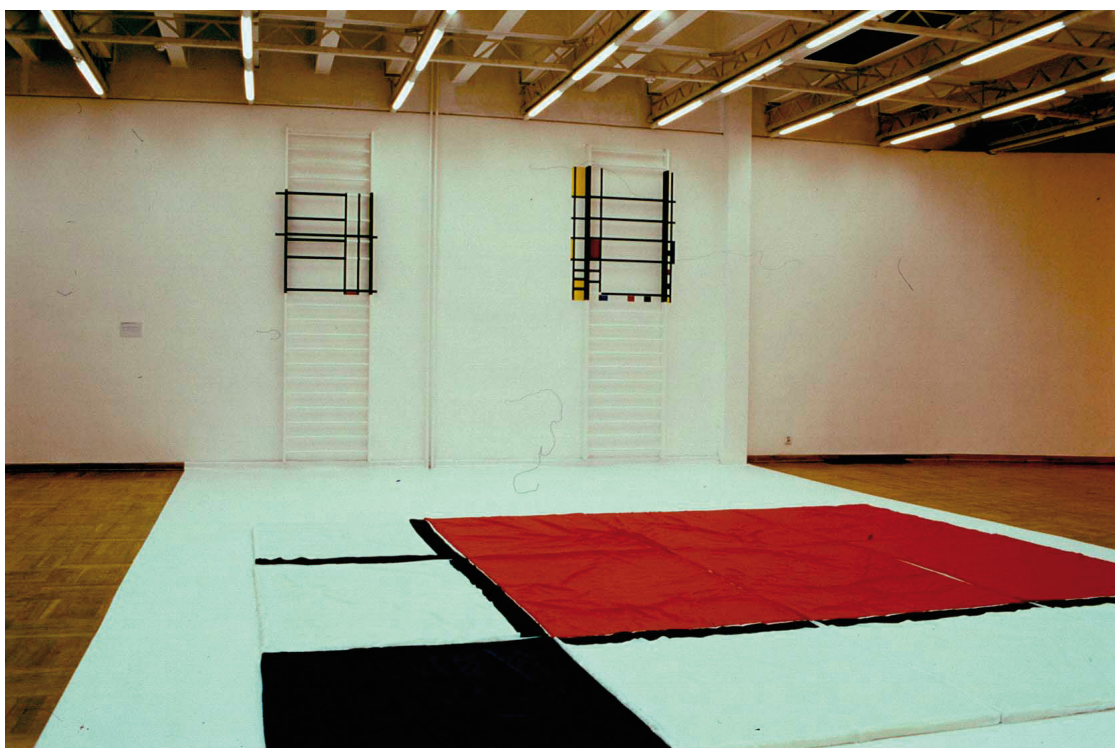

Trzy kolory, zielony
2002

film wideo
14'

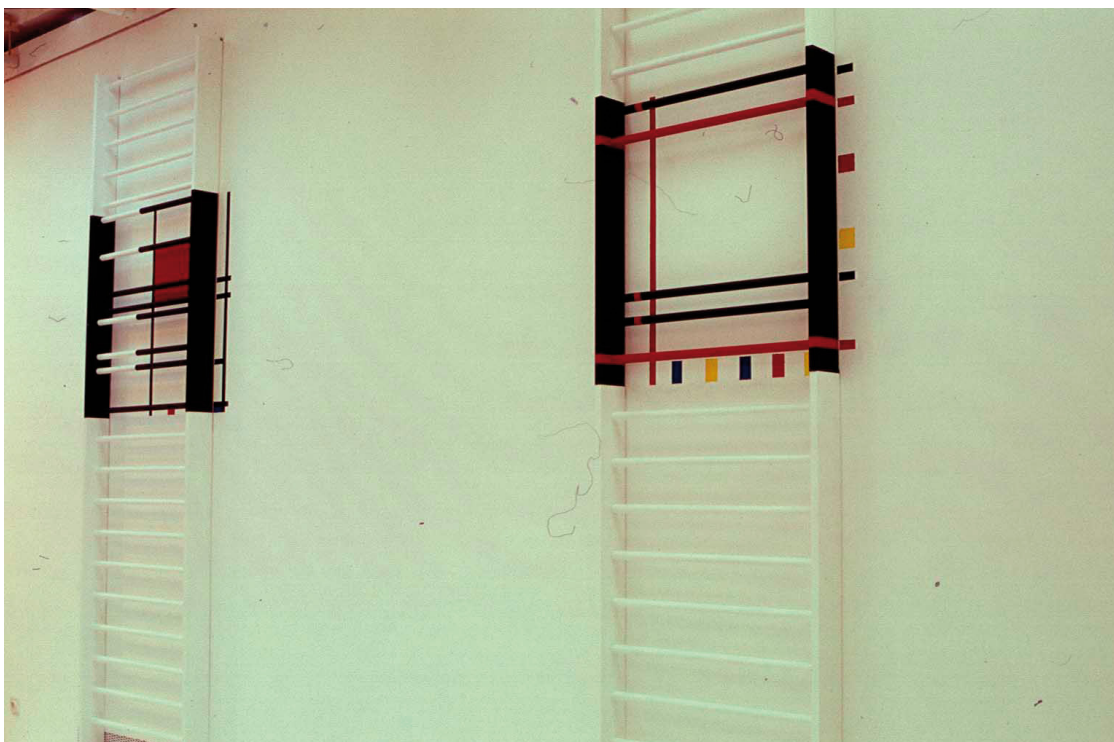
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Grzegorz
Sztwiertnia

Ćwiczenia neoplastyczne
2002

 Kolekcja

Ćwiczenia neoplastyczne
2002

obiekt-instalacja

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Leon Tarasewicz

Ur. w 1957 w Stacji Waliły. Malarz.
Ukończył warszawską ASP. Mieszka
i pracuje w Waliłach koło Białegostoku.

We wczesnym okresie artysta malował
ekspresyjne obrazy z powtarzającymi
się motywami ptaków, drzew, przeora-
nych zagonów ziemi, sprowadzonymi
do graniczących z abstrakcją rozstrzy-
gnięć. Z czasem jego malarstwo prze-
chodziło w stronę abstrakcyjnej syntezy,

Leon Tarasewicz w filmie „...i coś jeszcze”.
Film Hanny Włodarczyk z procesu
malowania obrazu, dla TVP 2, 1991

zachowując jednak wartości wzięte z obserwacji pejzażu – rytm, kolor i światło.

Malarz posługuje się ostrą, ale oszczędną kolorystyką, opartą często na mocnych kontrastach. Twórczość tę trudno zaliczyć do jakiegokolwiek odmiany abstrakcji, tak

samo jak trudno mówić o jej realistycznym charakterze. Jego malarstwo to niezwykle osobista wizja natury i świata. Konsekwentna jest w nim zasada kompozycji, polegająca na nakładaniu na przemian kontrastowych pasów koloru lub drobnych plamek.

W ostatnich latach artysta realizuje malarskie environment, nieraz o monumentalnej skali, we wnętrzach galerii, na budynkach, bądź w przestrzeni publicznej – na miejskich placach.

Bez tytułu
1991/1993

olej na płótnie
260 × 260 cm

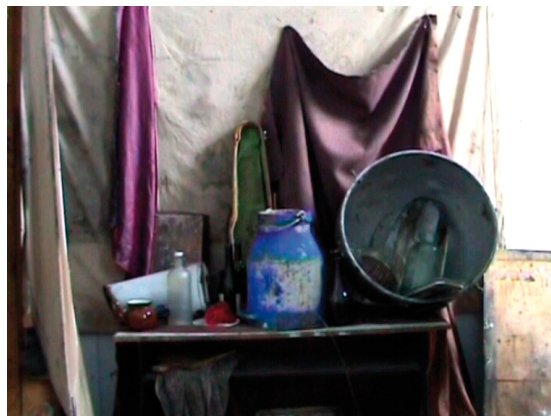
Dar Ministra Kultury
na inaugurację kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej

Zofia
Wollny

Roman
Dziadkiewicz

Zofia Wollny ur. w 1980 r. w Krakowie,
Roman Dziadkiewicz ur. w 1972 r.
w Opolu. Absolwenci krakowskiej ASP.
Od 2002 r. w ramach Fundacji 36,6
razem realizują projekty, m.in. utwory
wideo.

Film *Still life*, 2004, podejmuje klasyczny temat malarski, realizowany współczesnymi środkami. Martwa natura to typowe zadanie ćwiczeniowe dla studentów malarstwa. Można tę pracę czytać jako serię wyrafinowanych kompozycji, ale także jako krytykę metod akademickiego

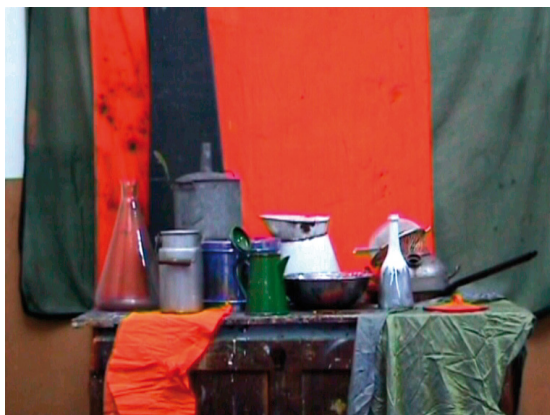
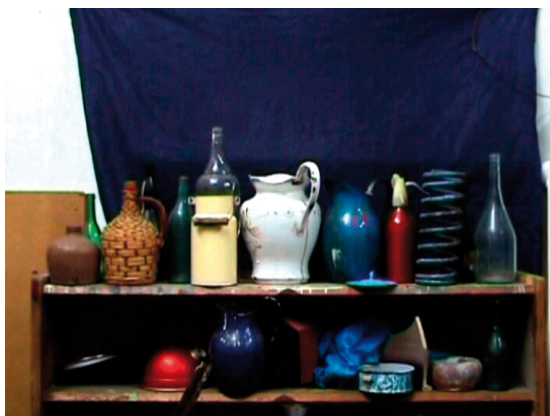

Still life
2004

 Kolekcja

nauczania, nie przystających do współczesnej wrażliwości i rzeczywistości artystycznej. Film sytuuje się na pograniczu dwu mediów: malarstwa i wideo. Zachowuje porządek statycznego ujęcia, właściwy tradycyjnemu obrazowi, a jednocześnie ma w sobie czas i dyskretny

ruch w kadrze – niekiedy jeden z przedmiotów „odrywa się” od kompozycji i spada w dół.

Still life
2004

film wideo
12'

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Krzysztof Zieliński

Ur. w 1974 r. w Wąbrzeźnie. Fotografik. Studiował fotografię w Wyższej Szkole Filmowej (FAMU) w Pradze. Mieszka i pracuje w Wąbrzeźnie.

Debiutował w czasie studiów cyklem *Katedra*, przedstawiającym turystów w praskiej katedrze św. Wita. Cykl *Hometown* był jego pracą dyplomową; rozwinięty został w drugiej części (2002). Tematem jest rodzinne Wąbrzeźno i jego małomiasteczkowa rzeczywistość.

z cyklu *Hometown*
04.01.2000 (Witamy rok 2000)
2000

fotografia barwna
C-type print
54 × 80 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Autor w paradokumentalny sposób rejestruje motywy ulic, placów, ścian budynków, szyldów – wydobywając i zatrzymując potocznie niedostrzegalne piękno ich przeciętności. W większości tych fotografii nie ma ludzi, czytelne są natomiast ślady ich obecności i dzia-

łalności, przejawiającej się w estetycznej inwencji. Autor, respektując tę estetykę, tworzy w kolejnych kadrach obrazy o porównywalnej z malarstwem kompozycji i kolorystyce. Jednocześnie nadaje im głęboko egzystencjalny wyraz.

z cyklu Hometown
16.03.2003 (ul. Gen. Hallera 7)
2003

fotografia barwna
C-type print
54 × 80 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Jakub Julian Ziółkowski

Ur. w 1980 r. w Zamościu. Malarz,
rysownik. Absolwent krakowskiej ASP.
Mieszka i pracuje w Krakowie.

Uprawia malarstwo sztalugowe i prace na
papierze. Czerpie z dwudziestowiecznej
tradycji malarstwa, sięgając do motywów
znanych mistrzów. Ze swobodą porusza
się po obszarach europejskiej figuracji
i abstrakcji, szuka inspiracji w sztuce
Dalekiego Wschodu. Wyobrażony świat

Bez tytułu
2005

rysunek
25 × 34,5 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

można czytać w poetyce surrealistycznej. Wąży dla niego jest sam proces malowania, co szczególnie wyraźne jest w pracach na papierze: tylko niektóre idee są punktem wyjścia dla pełnego rozstrzygnięcia na płótnie. Tusz, ołówek czy tempera wystarczają mu do tworzenia wypowiedzi równoprawnych z malarstwem.

Bez tytułu
2005

rysunek
25 × 35,5 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Jakub Julian
Ziółkowski

Bez tytułu
2005

rysunek
30,5 × 23,5 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

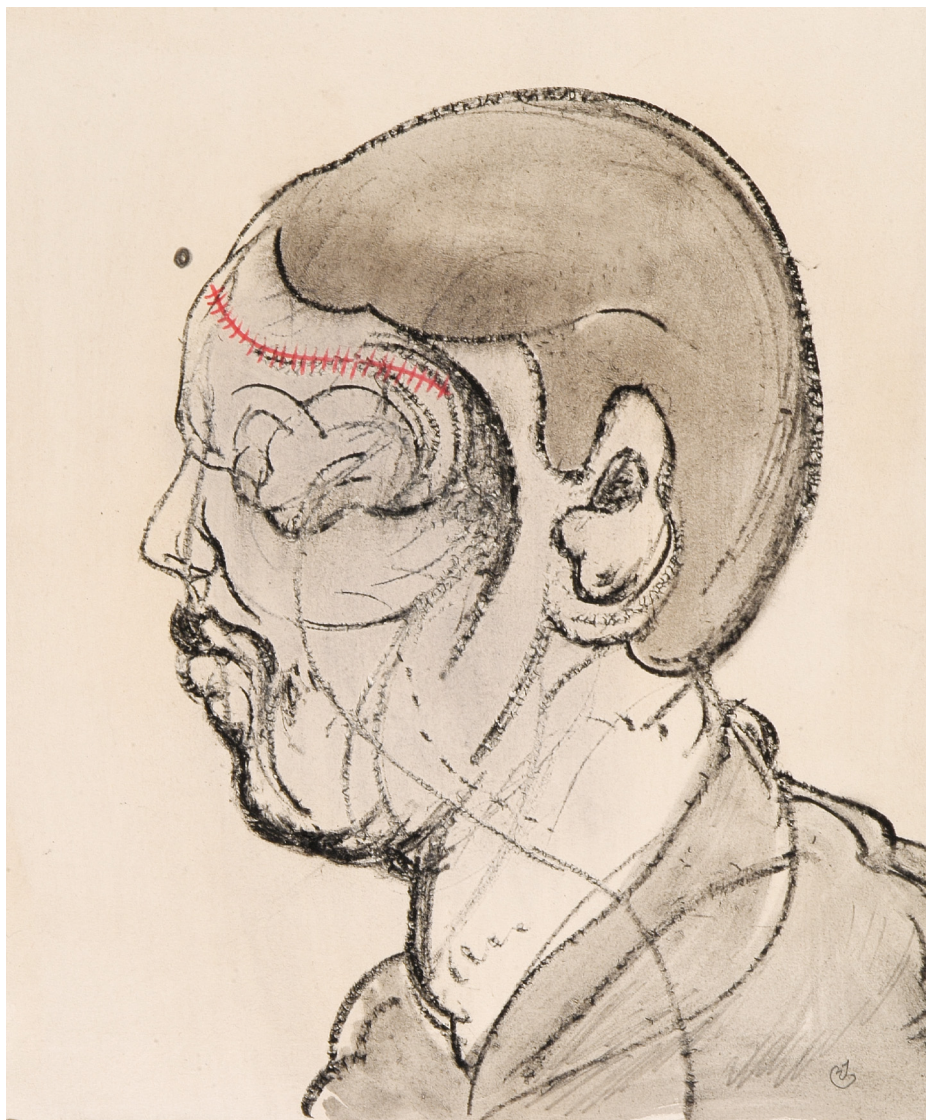

W szpitalu
2005

rysunek
25 × 35 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

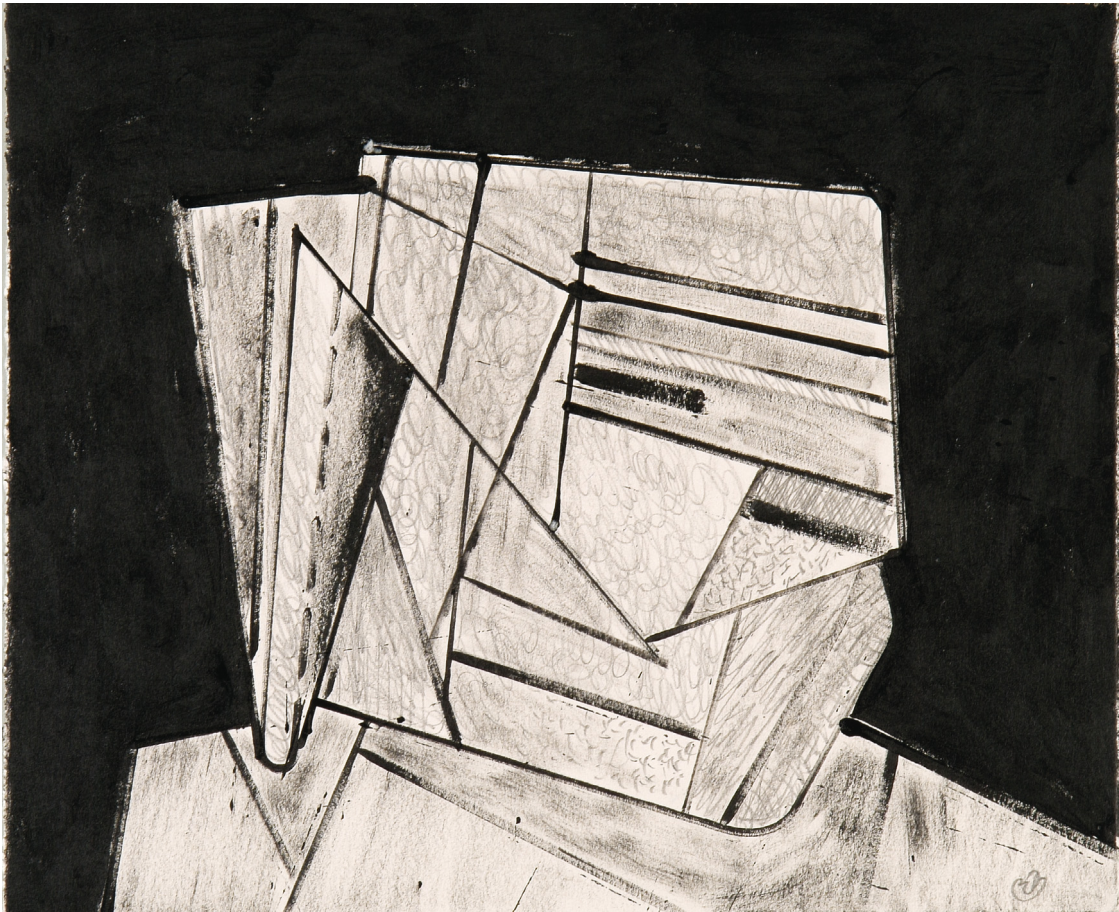
Jakub Julian
Ziółkowski

Bez tytułu
2005

rysunek
35 × 29,5 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Bez tytułu
2005

rysunek
25 × 30 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Jakub Julian
Ziółkowski

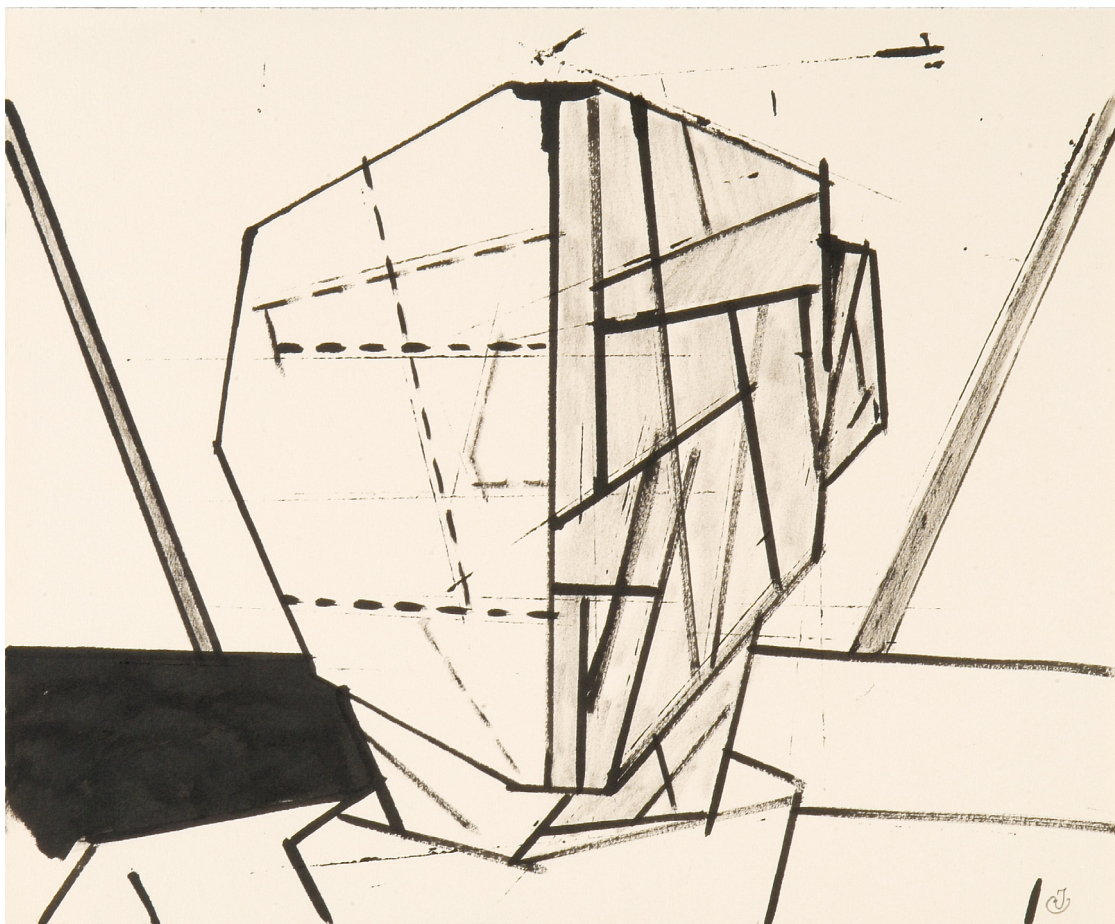

Bez tytułu
2005

rysunek
31 × 22,5 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

 Kolekcja

Bez tytułu
2005

rysunek
25 × 30 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Jakub Julian
Ziółkowski

Kochankowie
2005

rysunek
24,8 × 35 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

 Kolekcja

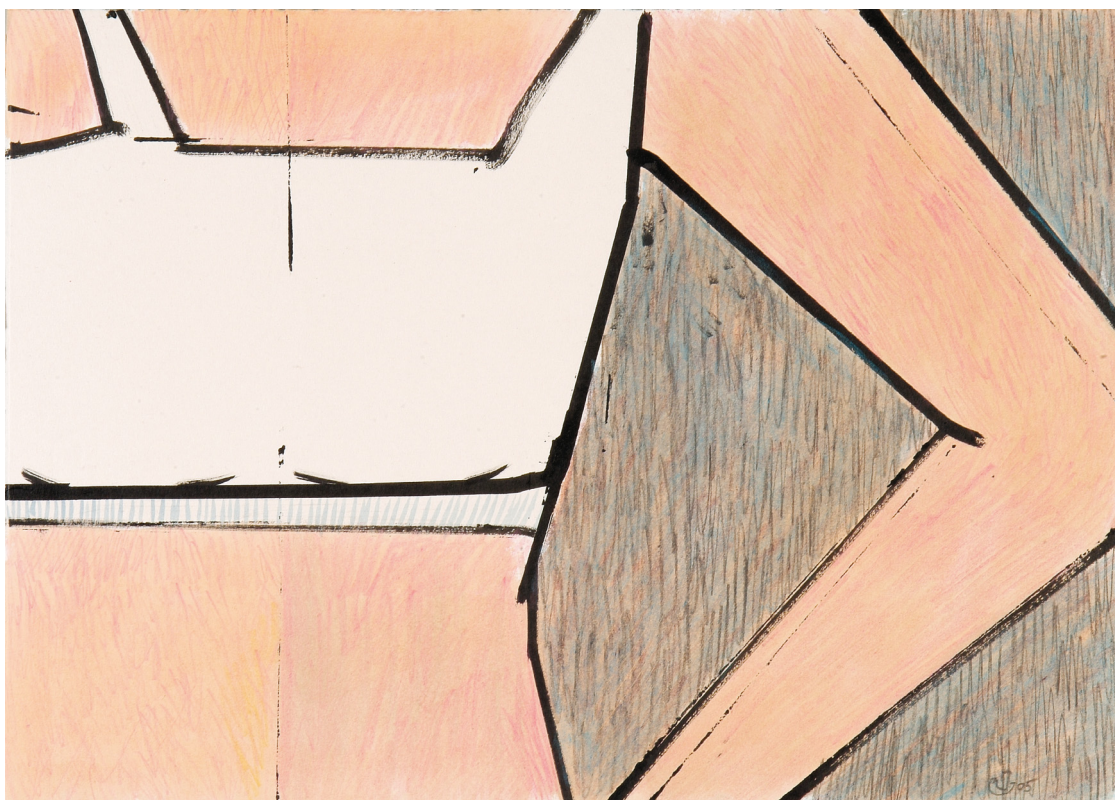

Bez tytułu
2005

rysunek
25 × 35 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

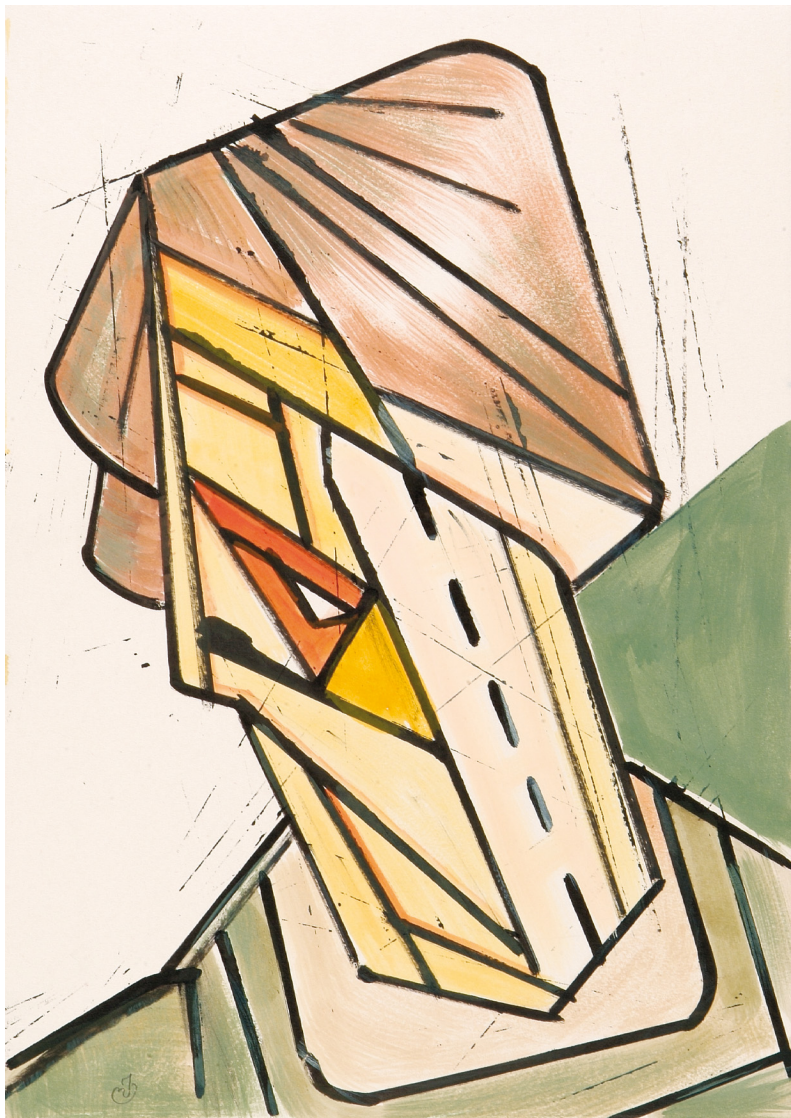
Jakub Julian
Ziółkowski

Bez tytułu
2005

rysunek
25,2 × 35 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

Bez tytułu
2005

rysunek
35 × 25 cm

Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu

część 3

Die

Katalog kolekcji

- 1**
Paweł Althamer
Plażowicze 2005
rzeźba, 14 figur ceramicznych,
piasek, najwyższa figura 17 cm
oraz metalowa półka – 30 × 80 cm,
zestaw fotografii barwnych
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/55
- 2**
Miroslaw Bałka
500 × 40 × 40 2000
drewno, sól
500 × 40 × 40 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/23
- 3**
Teresa Bujnowska
**Rekonstrukcje geometryczne
Piero della Francesca – Biczowanie
Chrystusa. Tablica II** 2005
drewno, płyta HDF, farba tablicowa,
akryl 110 × 168 × 11,5 cm oraz
druk cyfrowy 24 × 33 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/57
- 4**
Teresa Bujnowska
**Rekonstrukcje geometryczne
Sandro Botticelli – Św. Augustyn.
Tablica III** 2005
drewno, płyta HDF, farba tablicowa,
akryl 110 × 168 × 11,5 cm oraz
druk cyfrowy 24 × 33 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/58
- 5**
Rafał Bujnowski
z serii **Obrazy oprawione** 2003
olej na płótnie
50 × 70 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/16
- 6**
Rafał Bujnowski
z serii **Ściany pracowni** 2004
olej na płótnie
63 × 48 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/17
- 7**
Marek Chlanda
Kodeks Nadwiślański
2001/2002
186 rysunków i kolaży
2 obiekty rzeźbiarskie
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/03
- 8**
Sergij Czajka
Widokówki 2004
olej na płótnie
170 × 145 cm × 7
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/09/1-7
- 9**
Sergij Czajka
Lotnik 2004
film wideo 40'
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/51
- 10**
Oskar Dawicki
Dziesięciolecie malarstwa I-II
2005
5 obrazów olejnych
wideo projekcja
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Raster
w Warszawie
Nr inw. MFMSW/32/1-5; A; B
- 11**
Marta Deskur
Home 2004
obiekt-instalacja
320 × 400 × 200 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Starmach
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/05/1-12
- 12**
Aneta Grzeszykowska
& Jan Smaga
z serii **Plan Żytnia 79/2** 2003
fotografia barwna C-print/dibond
110 × 96 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Raster
w Warszawie
Nr inw. MFMSW/54
- 13**
Miho Iwata
Tysiąc Snów 2 III 2003 2003
film wideo (zapis performance) 18'
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/59
- 14**
Miho Iwata
Dotyk – Żdźbło trawy 2006
film wideo (zapis performance) 25'
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/60
- 15**
Anna Janczyszyn
W miasto 1994
film wideo 22'
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/15
- 16**
Stanisław Koba
Żółw 2004
akryl na płótnie 200 × 400 cm
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/06

17

Stanisław Koba
Reprezentacja 2005
olej na płótnie 180 × 270 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/14

18

Paweł Książek
projekt 04/05 (obóz) 2005
olej na płótnie 130 × 150 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/20

19

Paweł Książek
projekt 06/05 (światła) 2005
olej na płótnie 130 × 150 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/21

20

Robert Kuśmirowski
**Zdjęcia z atelier fotograficznego
Usługi dla ludności** 2004
52 fotografie, obiekt–instalacja
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/37/1-52

21

Zbigniew Libera
Art Robot 1997
rysunek 42 × 61 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Raster
w Warszawie
Nr inw. MFMSW/33

22

Zbigniew Libera
Blood Drops 1997
rysunek 42 × 61 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Raster
w Warszawie
Nr inw. MFMSW/34

23

Zbigniew Libera
Wiertarka udarowa 1997
rysunek 42 × 59,5 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Raster
w Warszawie
Nr inw. MFMSW/35

24

Piotr Lutyński
Bez tytułu 2001
technika mieszana
37,5 × 24,5 × 10,5 cm
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/07

25

Piotr Lutyński
Bez tytułu 1999
technika mieszana
130 × 200 × 15 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Starmach
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/04

26

Marcin Maciejowski
To ja go posłę na deski 2000
olej na płótnie 129 × 130 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup z kolekcji prywatnej
Nr inw. MFMSW/56

29

Marzena Nowak
z cyklu **Wykroje** 2002
kalka kopiowa na płótnie
200 × 300 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/22

30

Maria Pyrlik
stopklatki nr I 2001
fotografia barwna 50 × 70 cm × 5
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/12/1-5

31

Maria Pyrlik
stopklatki nr III 2001
fotografia barwna 40 × 60 cm × 5
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji Muzeum
Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/24/1-5

32

Zbigniew Sałaj
Forma obojętna nr 1 2005
technika własna 120 × 80 × 10 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Starmach
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/27

33

Zbigniew Sałaj
Forma obojętna nr 2 2004
technika własna 90 × 50 × 8 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Sarmach
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/28

34

Zbigniew Sałaj
Połano 2003
technika własna
20 × 15,5 × 15,5 cm
20 × 10,5 × 7 cm
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/52

35

Wilhelm Sasnal
Bez tytułu (tory) 2004
olej na płótnie 40 × 50 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/36

36

Jadwiga Sawicka
Rury 1996
olej na płótnie 100 × 70 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Sarmach
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/61

37

Jadwiga Sawicka
Woreczek komuniyjny 2005
olej na płótnie 70 × 50 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Sarmach
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/62

38

Łukasz Skąpski
z cyklu Rysunki cieniem
18.49 P.M. 1994
fotografia barwna 58 × 113 cm
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/08

39

Łukasz Skąpski
z cyklu Rysunki cieniem
12.20 P.M. 1994
fotografia barwna 58 × 113 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/10

40

Łukasz Skąpski
z cyklu Rysunki cieniem
7.07 P.M. 1994
fotografia barwna 58 × 113 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/11

41

Monika Sosnowska
Ruiny 2005
rzeźba, płyta OSB, metal, emalia
2 ściany:
160 × 250 × 30 cm
160 × 190 × 30 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorki
Nr inw. MFMSW/38

42

Supergrupa Azorro
**Pyxis systematis domestici quod
video dicitur** 2003
film wideo 39'30"
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Raster
w Warszawie
Nr inw. MFMSW/26

43

Marek Szczęsny
Bez tytułu 2005
olej na płótnie 220 × 300 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/18

44

Marek Szczęsny
Pejzaż dla Krzysia Tyszkiewicza
2005
olej na płótnie 200 × 260 cm
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/19

45

Grzegorz Sztwiertnia
Ćwiczenia neoplastyczne 2002
obiekt-instalacja
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/13/1-7

46

Grzegorz Sztwiertnia
Trzy kolory, zielony 2002
film wideo 14'
Dar Artysty do kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/53

47

Leon Tarasewicz
Bez tytułu 1991/1993
olej na płótnie 260 × 260 cm
(Aneks: Leon Tarasewicz w filmie
„...i coś jeszcze”. Film Hanny
Włodarczyk z procesu malowania
obrazu dla TVP 2, 1991, egz. 1/4)
Dar Ministra Kultury
na inaugurację kolekcji
Małopolskiej Fundacji
Muzeum Sztuki Współczesnej
Nr inw. MFMSW/01

48

Zofia Wolny,
Roman Dziadkiewicz
Still life 2004
film wideo 12'
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autorów
Nr inw. MFMSW/25

49

Krzysztof Zieliński
z cyklu Hometown
04.01.2000 (Witamy rok 2000)
2000
fotografia barwna C-type print
54 × 80 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Zderzak
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/30

50

Krzysztof Zieliński
z cyklu Hometown
16.03.2003 (ul. Gen. Hallera 7)
2003
fotografia barwna C-type print
54 × 80 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup w Galerii Zderzak
w Krakowie
Nr inw. MFMSW/31

51

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 25 × 34,5 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/39

52

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 25 × 35,5 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/40

53

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu
2005
rysunek 30,5 × 23,5 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/41

54

Jakub Julian Ziółkowski
W szpitalu 2005
rysunek 25 × 35 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/42

55

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 35 × 29,5 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/43

56

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 25 × 30 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/44

57

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 31 × 22,5 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/45

58

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 25 × 30 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/46

59

Jakub Julian Ziółkowski
Kochankowie 2005
rysunek 24,8 × 35 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/47

60

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 25 × 35 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/48

61

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 25,2 × 35 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/49

62

Jakub Julian Ziółkowski
Bez tytułu 2005
rysunek 35 × 25 cm
Dofinansowano ze środków
Narodowego Programu Kultury
Znaki czasu
Zakup od autora
Nr inw. MFMSW/50

Wydawca

Małopolskie Biuro Wystaw
Artystycznych w Nowym Sączu
ul. Szwedzka 2
33-300 Nowy Sącz
www.bwa.mnet.pl

Institucja Kultury
Województwa Małopolskiego